

Український футбол

Ціна вільна

видання газети

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

Спроба прогнозу

“ПРИКАРПАТТЯ”

ЗАЛИШИТЬСЯ СЕРЕД ЕЛІТИ?

1. “ДИНАМО” — 62.
1. 26 травня. ЦСКА (г).
2. 13 червня. СК “Миколаїв” (г).
3. 17 червня. “Металіст” (в).
4. 21 червня. “Нива” (г).
5. 25 червня. “Карпати” (г).
Прогноз: 75 очок, 1 місце.

2. “ШАХТАР” — 56.
1. 29 травня. “Металург” М (в).
2. 17 червня. СК “Миколаїв” (г).
3. 25 червня. “Таврія” (в).
Прогноз: 65 очок, 2 місце.

3. “КРИВБАС” — 52.
1. 29 травня. “Металург” Зп (г).
2. 17 червня. “Ворскла” (в).
3. 25 червня. “Зірка” (г).
Прогноз: 61 очко, 3 місце.

4. “КАРПАТИ” — 48.
1. 26 травня. “Дніпро” (в).
2. 17 червня. ЦСКА (в).
3. 21 червня. “Металіст” (г).
4. 25 червня. “Динамо” (в).
Прогноз: 55 очок, 4 місце.

5. “МЕТАЛІСТ” — 44.
1. 17 червня. “Динамо” (г).
2. 21 червня. “Карпати” (в).
3. 25 червня. “Металург” М (в).
Прогноз: 50 очок, 5 місце.

6. “МЕТАЛУРГ” М — 41.
1. 29 травня. “Шахтар” (г).
2. 13 червня. ЦСКА (г).
3. 17 червня. “Нива” (в).
4. 25 червня. “Металіст” (г).
Прогноз: 44 очка, 6 місце.

7. “МЕТАЛУРГ” Зп — 39.
1. 29 травня. “Кривбас” (в).
2. 13 червня. “Дніпро” (в).
3. 17 червня. “Прикарпаття” (г).
4. 25 червня. ЦСКА (г).
Прогноз: 43 очка, 7 місце.

8. ЦСКА — 38.
1. 26 травня. “Динамо” (в).
2. 31 травня. “Прикарпаття” (в).
3. 13 червня. “Металург” М (в).
4. 17 червня. “Карпати” (г).
5. 25 червня. “Металург” Зп (в).
Прогноз: 42 очка, 8 місце.

9. “ТАВРІЯ” — 34.
1. 29 травня. “Зірка” (г).
2. 17 червня. “Дніпро” (в).
3. 25 червня. “Шахтар” (г).
Прогноз: 37 очок, 9 місце.

10. “ЗІРКА” — 31.
1. 29 травня. “Таврія” (в).
2. 13 червня. “Ворскла” (г).
3. 17 червня. “Металург” Д (г).
4. 25 червня. “Кривбас” (в).
Прогноз: 33 очка, 10 місце.

11. “НИВА” — 28.
1. 17 червня. “Металург” М (г).
2. 21 червня. “Динамо” (в).
3. 25 червня. СК “Миколаїв” (в).
Прогноз: 31 очко, 13 місце.

12. “ВОРСКЛА” — 26.
1. 29 травня. “Металург” Д (в).
2. 13 червня. “Зірка” (в).
3. 17 червня. “Кривбас” (г).
4. 25 червня. “Прикарпаття” (в).
Прогноз: 32 очка, 11 місце.

13. “МЕТАЛУРГ” Д — 25.
1. 29 травня. “Ворскла” (г).
2. 17 червня. “Зірка” (в).
3. 25 червня. “Дніпро” (г).
Прогноз: 28 очок, 15 місце.

14. “ДНІПРО” — 25.
1. 26 травня. “Карпати” (г).
2. 31 травня. СК “Миколаїв” (в).
3. 13 червня. “Металург” Зп (г).
4. 17 червня. “Таврія” (г).
5. 25 червня. “Металург” Д (в).
Прогноз: 31 очко, 12 місце.

15. “ПРИКАРПАТТЯ” — 20.
1. 31 травня. ЦСКА (г).
2. 17 червня. “Металург” Зп (в).
3. 25 червня. “Ворскла” (г).
Прогноз: 29 очок, 14 місце.

16. СК “МИКОЛАЇВ” — 12.
1. 31 травня. “Дніпро” (г).
2. 13 червня. “Динамо” (в).
3. 17 червня. “Шахтар” (г).
4. 25 червня. “Нива” (г).
Прогноз: 12 очок, 16 місце.

Увага!

У разі дострокового здобуття динамівцями чемпіонського титулу в завтрашньому матчі з ЦСКА, що відбудеться о 19.00 на НСК “Олімпійський”, на учасників поєдинку та глядачів чекає сюрприз від організаторів. А після зустрічі вболівальники мають нагоду на стадіоні “Динамо” насолодитися діями провідних команд континенту. На величезному екрані о 21.45 транслюватиметься фінальний матч Ліги чемпіонів УЄФА між англійським “Манчестер Юнайтед” і німецьким “Байєрном”.

Наші спеціальні кореспонденти Дмитро Коротков та Олександр

Панфілов передають з Донецька

МОМЕНТ БЕЗ ІСТИНИ

В атаці Геннадій Орбу.

Отже, всі крапки над “і” розставлені. У Донецьку, в присутності тридцяти тисяч уболівальників, чемпіон та претендент розійшлися миром. Що ж, “Динамо” підтвердило свої чемпіонські претензії та амбіції, а “Шахтар” відклав їх, принаймні, ще на один рік. Фінального матчу друголігового турніру, а також яскравого підсумку всього восьмого чемпіонату із чого поєдинку не вийшло. Та, за великим рахунком, і не могло бути: надто багато до цієї гри втратили донецчани. Але, як би там не було, сталося те, що й мало статися: на кон було поставлено результат, престиж, принципи. І вони не були заляпані — у жодного колективу. Сумно лише, що за боротьбою нам так майже й не вдалося побачити гри...

Сенсація

ЗАЯВ ЗАМИШІВ ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Як повідомили в прес-службі ФК “Прикарпаття”, головний тренер команди в четвер залишив Івано-Франківськ. У той же час пішли з команди тренери Сергій Шевченко та Олександр Горобець. За даними прес-служби, Анатолій Заяєв деякий час перебував у Києві. Але вже в понеділок вдалося з’ясувати, що нині він перебуває в Симферополі. За інформацією на 21.00 24-го травня, жодна із сторін ще не робила офіційних заяв про те, чи йдеться про відставку головного тренера. Проте, за неофіційними даними, принаймні найближчим часом Анатолій Заяєв до команди повертатися не збирається і в матчі проти ЦСКА “Прикарпаття” керуватиме Анатолій Бойко. Як вдалося з’ясувати, усі гравці, запрошені Заяєвим, перебувають у команді. Остаточна ситуація має з’ясуватися найближчим часом.

Ситуація

ШУЛЯТИЦЬКОГО ЗВІЛЬНЕНО

У п’ятницю, як тільки футбольна команда “Волинь” повернулася з календарного матчу чемпіонату України з Сум, де зазнала чергової, уже шостої підряд, поразки, терпіння президента ФК “Волинь” Анатолія Барабасевича урвалось. Він зібрав прес-конференцію представників засобів масової інформації, на якій також були присутні керівники спорту, області й міста, і повідомив, що головний тренер Юрій ШУЛЯТИЦЬКИЙ звільнений з посади. До кінця нинішнього чемпіонату команду очолюватиме і готуватиме до матчів тренерська рада, до якої увійшли Анатолій Барабасевич, тренери Олексій Єщенко, Анатолій Савчук і капітан команди Олег Федюков. Перед футбольним клубом поставлена мета — утриматися в нинішньому сезоні серед колективів першої ліги. Роман ФЛІШАРОВСЬКИЙ.

ВБОЛІВАЙТЕ ЗА “ДИНАМО”,

ЧИТАЙТЕ “УФ”!

Наша газета єдина в Україні, що розповідає про міжнародні матчі національних збірних і провідних клубів — як правило, безпосередньо з місця подій — уже наступного дня. Опівночі завершуються офіційні поєдинки в усіх кутках Європи, а вже о 6-й ранку читають найдокладнішу розповідь про них кияни, ще за кілька годин — уся Україна.

Нормою для газети стали й оперативна інформація про внутрішні змагання, публікації ексклюзивних інтерв’ю з особистостями й зірками популярної гри, аналітичні матеріали про справи в нашому футбольному господарстві.

Щоб регулярно трічі на тиждень з липня читати улюблену газету “Український футбол”, треба заплатити 2 гривні 40 копійок за місяць, 7 гривень 20 копійок — за три місяці і 14 гривень 40 копійок — за півроку.

Передплатний індекс — 60994.
ТОЖ ЗАЛИШАЙМОСЯ РАЗОМ І НАДАЛІ!

ЧЕМпіОНАТ УКРАЇНИ

ДРУГА ЛІГА. 23 ТУР. 23 ТРАВНЯ — НЕДІЛЯ

ГРУПА "А"

Володимир КОЦУР з Рівного

"Верес" — "Закарпаття" — 0:5 (0:2). Стадіон "Авангард". 400 глядачів. 20 градусів.

Судді: А. Шандор — 8,7, О. Бриндаза (обидва Львів) — 9, О. Найко (Тернопіль) — 9.

Делегат ФФУ: В. Федоренко (Хмельницький).

Рівне: Левчук (Поліщук, 78), Герус (Ятчин, 53), Єфимов, Гей (Варга, 65), Білак, Герасимчук, Кричильський (Мичуда, 41), Чучкевич (Григорович, 53), Гаркуша, Червinsky (Дем'янчук, 72).

Ужгород: Басютик (Четин, 46), Когутин (Петрик, 65), Єфимов, Гей (Варга, 65), Білак, Миров, Гоголадзе (Стецько, 55), Гозда, Лендел (Грабар, 46), Лофинець, Бундаш (Марич, 46).

Голи: Бундаш (2, 7), Гозда (51), Лофинець (58), Марич (73).

Попередження: Комар (60). На 56-й хвилині Лофинець не реалізував пенальті (воротар).

У матчі зустрілися команди, які зараз вирішують протилежні завдання. Якщо "Закарпаття" через кілька матчів офіційно може оформити перепустку до першої ліги, то "Верес" нині просто намагається зберегти місце, поки не може на рівних протистояти іншим командам другої ліги.

Гра розпочалася з масованої атаки гостей, яка, врешті, завершилася взяттям воріт. Після розіграшу двох кутювих захисники та воротар риван загубили у власному воротарському майданчику Бундаша і той з близької відстані пробив головою влучно — 0:1. Гості продовжують атакувати. Наступ ужгородців тривав доки вони не забули ще один гол. На правому фланзі атаки у штрафному майданчику "Вереса" м'яч отримав Бундаш. Принявши його, він метрів з 14-ти завдав потужного удару лівою ногою під поперечину. Реакція Левчука була дуже запізнілою — 0:2. Далі хвилині 15 на полі точилася рівна боротьба. Гості, забувши два м'ячі, заспокоїлись, що дало змогу риванам на деякий час перевести гру ближче до центра поля. Були в господарів навіть намагання атакувати, але напереду в них нічого не виходило. Молодий Червinskyкий бігав так, ніби перед цим відіграв не один матч. Від Чучкевича м'яч відскакував, немов од бетонної стіни. За такої гри розраховувати на забитий м'яч риванам було важко. У першому таймі було ще два моменти, коли ужгородці могли відзначитися. На 26-й хвилині потужний удар зі штрафного метрів з 22-х Гозди припав на попере-

чину. Через вісім хвилин удар з середньої відстані Лендела, який бив у дальню від себе дев'ятку воріт Левчука, припав також на поперечину.

По перерві характер гри не змінився. Гості, замінивши активних Бундаша та Лендела, продовжували атакувати. На 51-й хвилині ужгородці забивали третій гол. Нескладний удар зі штрафного метрів з 23-х Гозди став надскладним для Левчука. Голкіпер риван не зміг піймати м'яч — і той ковзнув у правий від нього кут воріт — 0:3. На 56-й хвилині партнери за командою вивели Марича віч-на-віч з Левчуком. У цій дуелі голкіпер виявився сильнішим, відбивши м'яч. Але той потрапив у руку Мичуди, і арбітр призначив пенальті. Удар Лофинець Левчук парював. Але вже через дві хвилини нападників ужгородців словна виправився, коли з близької відстані за повної безпорадності оборонців "Вереса" забив четвертий м'яч. Навіть після цього гості продовжували атакувати і згодом забивали ще. З лівого краю Лофинець навів м'яч на дальню штангу риван і Марич, який на початку другого тайму вийшов на заміну, головою забив п'ятий м'яч у ворота Левчука.

Поразка з нищівним рахунком ще раз засвідчила, що "Верес" є очевидним аутсайдером західної зони другої ліги. На майбутнє залишається сподіватися, що футболом у місті, нарешті, по-справжньому почнуть цікавитися владні структури. Разові допомоги, як видно, ніякого результату не дають. У другому колі команда програла всі вісім матчів.

Віталій ОСТАПЕНКО з Борисполя

"Борисфен" — "Система-Борекс" — 0:1 (0:0). Стадіон "Колос". 800 глядачів. 22 градусів.

Судді: Я. Дмитрук (Рівне) — 8,0, О.Шерстюк — 9, О.Олійник — (обидва — Полтава) — 9.

Делегат ФФУ: В.Баглай (Київ).

Бориспіль: Скибенко, Качур, Сосенко, М.Стоян, Миклашевич, Гончар, Кондратюк (Сухомлинов, 82), Литовчак (Дмитрук, 65), Мельник, Рак, Крохмаль (Наконечний, 66).

Борисполя: Філіпенко, Ревинський, Панащенко, Червяк, Косточенко, Клиновський, Курпінко, Бондарчук, Сиденко (Добровинський, 70), Побігаєв (Навальний, 88), Юрченко (Огієвський, 89).

Голи: Навальний (89).

Попередження: Бондарчук (1), Качур (34), Курпінко (70), Побігаєв (72).

Присемно, що в зустрічі між двома командами з Київщини відчувалася принциповість. Бориспільці з перших хвилин почали атакувати ворота гостей. Мачуки повну ігрову та територіальну перевагу, футболісти "Борисфена", правда, по-справжньому голівих мо-

ментів не створили. Було багато небезпечних ситуацій, але це були, скоріше напівмоменти. Активністю в господарів вирізнялися Максим Стоян та Петро Кондратюк. А бориспільці, в свою чергу, небезпечно контракували. Побігаєв був занадто активний, за що пізніше й отримав жовту картку. Друга половина зустрічі почалася з боротьби у центрі поля, але вже за кілька хвилин бориспільці міцно притисли гостей до своїх воріт. Кондратюк на підступах до карного майданчика обіграв кількох оборонців і віддав м'яч Раку. Але в Олега не вийшов удар. На 61-й хвилині Литовчак із штрафного зробив передачу — і Кондратюк, не даючи м'ячу опуститися на землю, пробив, але трішки вліво.

Бориспільці відповіли небезпечним штрафним метрів з 25-ти у виконанні Побігаєва. На 73-й хвилині господарі подали два кутювих постріли і один з них ледь не звершився взяттям воріт. За п'ять хвилин Руслан Миклашевич віддав на дальній удар і лише майстерність Філіпенка врятувала бориспільців. У господарів було ще кілька моментів, але звершилося все погано для них. На останній хвилині бориспільці захопилися атакою й прогавили майстерно розіграний контрвпад гостів. Взагалі, була цікава, безкомпромісна гра. Присемно було побачити на стадіоні й велику кількість представників чарівної статі, що надавало матчеві особливого шарму.

Олег РАК

— Олега, яке було завдання на гру? — Ми мали "зачинити" суперника на його половині поля та максимально ефективно використувати фланги. Але в кінці зустрічі прогавили контратаку.

— Кого б ти міг виділити в сьогоднішній зустрічі? — Наша команда програла, тому, мабуть, нікого, а ось у складі "Системи" сподобався Побігаєв.

— Як оцінюєш свою гру? — Міг би й краще. Не все те, що хотів, виходило.

Олександр КОЗЛОВ з Калуша

ФК "Калуш" — "Галичина" — 1:0 (1:0). Стадіон "Хімік". 500 глядачів. 8 градусів.

Судді: Ю.Козак (Вінниця) — 8,2, В.Онопріюк — 9, О.Потасюк (обидва — Луцьк) — 9.

Делегат ФФУ: Г.Савчук (Київ).

Калуш: Кулинин, Драган, Романчук, Ганчук, Гузоватий, Гарматий, Федянич, Олевич, Христинін, Багрий (Триндей, 70), Вол. Івахнюк (Мандрик, 85).

Дрогобич: Гинда, Малинівський (Р.Гутникевич, 88), Греділь, Левицький (Матвій, 44), Пиряник, Добрянський (Глювак, 62), Мавдрік (Кре-

цул, 80), Кіндратів, Я.Гутникевич, Яворський, Бондарчук.

Голи: Івахнюк (4).

Попередження: Добрянський (28), Ганчук (50), Кіндратів (89).

Ігор КРЕХОВЕЦЬКИЙ з Долини

"Нафтовик" — "Папірник" — 3:1 (3:1). Стадіон "Нафтовик". 250 глядачів. 15 градусів.

Судді: В. Кошура — 8,0, В. Антимійчук (обидва Чернівці) — 9, О. Безкровний (Хмельницький) — 9.

Делегат ФФУ: С. Щербак (Київ).

Долина: Локатир, Бігун, Гошовський, Романюк, Гринечко, Ярич, Кузьо, Копистанський, Лесів (Лукашук, 78), Вас. Івахнюк, Трушко (Паславський, 76).

Малин: Ульченко, Сарган, Паршиков, Мельниченко, Янковий, Гошовець, Піскун (Волинець, 59), Швець, Колесник (Кукса, 59), Сидоренко, Бондарчук.

Голи: Гринечко (2), Янковий (12), Лесів (18), Трушко (32).

Попередження: Піскун (9), Гошовський (56), Паршиков (63), Ярич (67).

Богдан МАКСИМЧАК з Бурштина

"Енергетик" — "Цементник-Хорда" — 0:0. Стадіон "Енергетик". 1800 глядачів. 18 градусів.

Судді: І. Покидько — 8,2, Я. Бондар — 9, Я. Вересюк (усі — Тернопіль) — 9.

Делегат ФФУ: М. Сосюра (Житомир).

Бурштина: Циткін, Костишин, Дідик, Нагірний (Полозак, 46), Концевич, Рудницький, Сусяк, Ковалюк, Павлат (Павлюк, 46), Савка, Калалач (Гнатихин, 72).

Миколаїв: Дейнека, Сомих (Хруц, 46), Мавров, Шукатка, Титов, Підлісний (Брунець, 46), Дудчак, Бойко, Ярощ, Пшир (Панчак, 65), Луців.

Попередження: Рудницький (33), Титов (34), Савка (43).

Матч розпочався у зливу, але проходив у гострій безкомпромісній боротьбі. Через мокре поле обидві команди використовували дальні удари. Часто турбував ворота гостей Ковалюк. Небезпечно пробив Концевич, м'яч пролетів за кілька сантиметрів од штанги. Гості відповіли гострою контратакою, але виручив воротар Циткін.

У другому таймі господарі збільшили оберт і дедалі частіше загрожували воротам "Цементника". З вигідної ситуації не вчили у ворота Ковалюк. Небезпечний вихід Луців нейтралізував Циткін, який, до речі, отримав приз найкращого гравця матчу в складі "Енергетика". Наприкінці зустрічі стовідсот-

кову нагоду відкрити рахунок втрапили господарі, які так і не змогли з чотирьох спроб у штрафному майданчику проשותхнути м'яч у ворота гостей. Цікаві матч, бойова нічия.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Закарпаття	24	17	5	2	38-10	56
2. Цементник-Хорда	24	14	5	5	27-15	47
3. Борисфен	24	13	7	4	25-10	46
4. Динамо-3	23	12	5	6	25-19	41
5. Система-Борекс	23	12	5	6	21-15	41
6. Газовик	23	11	5	7	29-20	38
7. Папірник	23	11	4	8	26-23	37
8. Нафтовик	24	10	6	8	17-17	36
9. Карпати-2	22	10	4	8	25-30	34
10. Галичина	23	8	5	10	23-27	29
11. Енергетик	23	7	5	11	17-27	26
12. ФК Калуш	23	6	7	10	18-34	25
13. Верес	23	5	2	16	10-43	11
14. Кристал	28	5	1	22	14-18	10
15. Гарай	28	2	4	22	9-16	4

Примітка. На команди "Верес", "Кристал", "Гарай" накладено штраф і знято 6 очок за зборгованість по членських внесках у ПФЛ.

Команди "Кристал" та "Гарай" зняті з розіграшу першості (в іграх з суперниками у другому колі їм зараховано поразки — -: -).

НАЙВЛУЧШИ:

	Г(п)	І
1. Мирослав Бундаш ("Закарпаття")	11(2)	22
2. Василь Карпін ("Галичина")	11(3)	14
3. Олег Рак ("Борисфен")	10	21
4. Олександр Бондарчук ("Папірник")	8	19
5. Олександр Кукса ("Папірник")	7	20
6. Ярослав Козак ("Газовик")	6	14
7. Павло Онисько ("Карпати-2")	6	10
8. Віктор Побігаєв ("Система-Борекс")	6	21
9. Володимир Сусяк ("Енергетик")	6(5)	19

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

- 1. Олег Дем'янчик ("Нафтовик")
- 2. Віталій Кулаєв ("Газовик")
- 3. Михайло Савка ("Енергетик")
- 4. Василь Федорів (ФК "Калуш").

ГРУПА "Б"

Олександр КРУПІЦА з Херсона

"Кристал" — СК "Одеса" — 2:1 (1:1). Стадіон "Кристал". 8500 глядачів. 22 градусів.

Судді: С.Берізка (Київ) — 8,1, А.Приймак — 9, В.Морозов (обидва — Симферополь) — 9.

Делегат ФФУ: В.Авдиш (Симферополь).

Херсон: Литвиненко, Ананічев, Аверков, Коляда (Шарабура, 83), Кисіль, Петров (Журавленко, 76), Соболь, Мальченко (Кошаків, 84), Богомол, Любимський, Шевцов.

Одеса: Чистов, Слицин, Лазарев, Дарієнко, Покаринін, Хріль, Загороднюк, Чернов, Бабаєв, Терещенко, Стрижаків (Сагалюк, 87).

Голи: Мальченко (20), Терещенко (31), Кошаків (89).

Попередження: Богомол (13), Чернов (13). У цьому матчі одеситам достеменно було нічнє, щоб достроково стати переможцями в групі "Б". Відповідно завоювавши путівку до першої ліги...

Та не так сталося, як хотілося. Уже з перших хвилин господарі притисли одеситів до штрафного майданчика і почали обстрілювати досвідченого голкіпера Анатолія Чистова. А на 15-й хвилині після удару Олександра Мальченка м'яч побував навіть у воротах СК "Одеса". Однак киявський арбітр Сергій Берізка чомусь не зарахував гол, побачивши перед цим якийсь порушення. Узагалі, цього вечора симпатії арбітра були на боці гостей. Та минуло ще п'ять хвилин і той же Мальченко спочатку завдав удару, але м'яч відліг у оборонця одеситів і "смугастиї" влітає у нижній правий кут воріт. Тут же Сергій Шевцов красиво б'є через себе — м'яч пролітає поряд із штангою. Одесити, зрозумівши, що в обороні нічого відсиджуватись, почали налагоджувати контратаки. Висунувши вперед небезпечних форвардів Валентина Стрижаків та В'ячеслава Терещенка, вони таки спромоглися поновити

рівновагу. На 31-й хвилині гості розіграли штрафний — і Терещенко з лівої ноги з-за меж штрафного майданчика зняв "павутинку" з правої дев'ятки воріт "Кристал". На останній хвилині першого тайму Шевцов мав нагоду відзначитися, але...

Після відпочинку знову вперед кинулись господарі. Кілька нагод поціливі у ворота гостей мав найкращий бомбардир другої ліги Сергій Шевцов. Та поступово одесити, зосередивши значну кількість оборонців біля своїх воріт, збили темп атак херсонців. Лише Терещенко та Бабаєв турбували воротаря "Кристал". Спливали останні секунди матчу. Здавалося, що гості досягнуть бажаного нічийного результату, але з цим не погоджувалися господарі. Розігрується штрафний. Капітан "Кристал" Олександр Любимський надсилав м'яч у штрафний майданчик одеситів, його далі переправляють на Олексія Ананічева, а він, хоча й перебуває в чудовій позиції, та все ж скидає головою м'яч на Дмитра Кошаків. І останній поставив крапку в цій грі.

Олександр ШМІДМАН з Армянська

"Титан" — "Гірик-Спорт" — 1:1 (1:0). Стадіон "Хімік". 800 глядачів. 21 градус.

Судді: С. Школьнік (Винигород) — 8,2, А. Гуськов, О. Сиротко (обидва — Херсон) — 9.

Делегат ФФУ: В. Вакулєнко (Рівне).

Армянськ: Загороднюк, Литвин, Завєров, О. Кузнецов, Крупін (Пінчук, 77), Ковальчук, Візєнок, А. Губар, Никифоров, Ебубекиров (Сизов, 64), Борисенко.

Комсомольськ: Крикун, Коннов, Кирпич, Беззавлий, Ткаченко, Александров (Сусик, 87), Мальованець, Семчук, Савітун (Поправка, 81), В. Олійник, Жарков (Топор, 69).

Голи: Візєнок (15), Олійник (71).

Попередження: Ковальчук (24), Коннов (72).

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ з Ілчівська

"Портовик" — "Чорноморець" — 1:1 (0:1).

Судді: В. Курганов — 8,0, О. Перепелиця (обидва — Олександрія) — 9, С. Александрін (Кіровоград) — 9.

Делегат ФФУ: В. Новиков (Кривий Ріг).

Ровеньки: Кутненко, Гончаров, Чумаєнко, Ющук, Демченко (Малашенко, 7), Ткачов, Когут (Шакур, 88), Рогоцький, Чехов, Литвин (Колядин, 80), Старовик.

Полтава: Круць, Федорин, Зипунчик, Блохін, Диндик, Красноперов, Стасовський, Сіренко (Кобзеа, 83), Бєлаков (Козій, 67), Гребенюк, Касьян.

Голи: Стасовський (32), Литвин (40).

Попередження: Сіренко (34), Ющук (76), Бєлаков (66).

Валерій КАЛИНИЧЕНКО з Києва

"Оболонь-ППО" — "Оскіл" — 0:0. Стадіон "Зміна". 800 глядачів. 20 градусів.

Судді: В. Шевцов — 8,5, В. Царан — 9, І. Біццало (усі — Одеса) — 9.

Делегат ФФУ: І. Фалєс (Львів).

Київ: Сидоренко, Нивчишин, Крушинський, Савдерський, Крачек, Дяченко (Корнєв, 76), Герасимчук (Мищенко, 70), Олєшко, Пойда (Мельник, 46), Шапоренко (Левченко, 88), Штаєр.

Куп'янськ: Виськоватов, Радзівський, Осмачов, Загороднюк, Бугрим, Возний, Мукозов, Григоров, Стремлюхов (Голобородко, 66), Назарко (Покуса, 77), Табачун.

Стадіон "Портовик". 2500 глядачів. 18 градусів.

Судді: В. Шамин — 8,5, Г. Бєлаков (обидва — Київ) — 9, О. Якименко (Фастів) — 9.

Делегат ФФУ: А. Кєсєлюк (Павлоград).

Ілчівськ: Степанов, Федосєєв, Павлов, Шамота, Савельєв, Бредіс, Прудинько, Кушнір (Тищенко, 51), Петін, Краснянський, Шкорупєв.

Севастополь: Сокоренко, Колядін, Жук, Буд-Гусєй, Єршов, Олійник, Суєв, Рєшєтєв (Дюв, 85), А. Кузнєцов (Давидов, 88), Лєпєш, Садокімов (Лобанов, 57).

Голи: Суєв (14), Краснянський (5), з пенальті.

Попередження: Єршов (3), Колядін (17), Олійник (22), Павлов (42), Суєв (60).

Роман КАДЕМІН з Мелітополя

"Торпедо" — "Зірка-2" — 4:0 (0:0). Стадіон "Спартак". 3000 глядачів. 23 градусів.

Судді: О. Горожанкін — 8,5, О. Риб'янець — 9, О. Осєдчий (усі — Дніпропетровськ) — 9.

Делегат ФФУ: В. П'яних (Донецьк).

Мелітополь: Галішєв (Марченко, 80), Олєксій Гриценко, Пономєренко, Логвин, І. Нєйко (Степанєв, 76), Рибальченко, Майстрєк, Суєв, Капуста, Ярмошенко (Макарєнко, 78), Шунтов.

Кіровоград: Бахан, Калинин, Корнєв, Новохоцько, Сергєєв, Дяченко, Заєць, Куценко, Михайленко, Шевченко, Мануїленко.

Голи: Ярмошенко (51, 60), Мазурєнко (80), Капуста (85).

Попередження: Михайленко (73).

Федір ГРЕБЕНЮК із Запоріжжя

"Віктор" — "Олімпія ФК АЕС" — 0:2 (0:1).

Судді: С. Задіран — 8,2, О.Коваль (обидва — Дніпропетровськ) — 9, І.Карпенко (Кривий Ріг) — 9, О.

Делегат ФФУ: Ю. Ананченко (Донецьк).

Запоріжжя: Галігуєв, Черкун, О. Іщенко,

ВИЩА ЛІГА. 27 ТУР. 22 ТРАВНЯ — СУБОТА

“Таврія” — “Ворскла” — 2:0 (1:0).

22 травня. Стадіон “Локомотив”. 11000 глядачів. 24 градуси. Судді: В.Дердо (Лллічівськ) — 8,5, В.Звягинцев — 9, О.Кислюк (Обидва — Одеса) — 9.

Делегат ФФУ: Ю.Махно (Кіровоград).

Симферополь: Левицький, Дем’яненко, Єсин (Войнаровський, 68), Додошкін, Митрофанов, Андрієнко, Мардас, Осипов, Антюхін (Скворцов, 87), Гайдаш — к, Смигунов. Запасні: Величко, К.Король, Леженцев, Гитя. Тренер: Валерій Петров.

Полтава: Богодєлов, Доценко, Гузенко (Хомин, 46), Першин, Петков, Мачоган, Омельчук — к, Гурка, Онопко (Мелашенко, 46), Кобзар (Дичко, 67), А.Головко. Запасні: Ковтун, Мусолітин, Медведєв, О.Головко — П. Тренер: Анатолій Кошчов.

Голи: Додошкін (9), Митрофанов (84).

Попередження: Гузенко (14), Єсин (46), Смигунов (61), Андрієнко (87).

Волею календаря команди грали вже треті матчі за останні вісім днів. Це не могло не позначитися на їхній функціональній готовності. Навіть у дебюті не відчувалося свіжості в діях обох колективів.

Зустріч почалася традиційною розвідкою, суперники були обережними й не поспішали загострювати ситуацію на полі. Проте вже перша спроба завдати прицільного удару виявилася вдалою. Несподівано для всіх метрів з 25 пробив Донюшкін і м’яч дугою залетів у “дев’ятку” воріт ворсклян.

Повиши в рахунок, господарі поступилися ініціативою й узялися руйнувати атакуючі комбінації гостей. З-поміж останніх виокремлювався А.Головко. Справжнісінький гренадер, він сміливо ставав на прю й часто виходив переможцем. Пару його ударів Левицький, що після тривалої перерви знову зодягнув футболку з першим номером, нейтралізував з неабиякими труднощами.

Додав активності діям “Ворскли” й Хомин, що з’явився на полі після перерви. Він щонайменше двічі міг досягти успіху вже на початку другого тайму. Спочатку ветеран майстерно виконав штрафний метрів з 35, а потім небезпечно пробив з удвічі коротшої дистанції. Та Левицький не дав суперникові жодного шансу.

Тільки в останні п’ятнадцять хвилин “Таврія” приступила до рішучих дій поблизу воріт Богодєлова. Не використали добрих нагод Гайдаш і Антюхін. А ефективну крапку поставив Митрофанов. Заволодівши м’ячем у середині поля, він не став атакувати своїм флангом, а змістився в центр, обіграв чотирьох оборонців і опинився сам на сам з голкіпером. Решта було справою техніки.

ПІСЛЯМОВА

Іван ШЕПЕЛЕНКО, тренер “Ворскли”:

— Це була гра рівних суперників, у якій усе вирішило вміння реалізувати сприятливі нагоди. “Таврія” своїм шансом скористалася. Нам зробити це не вдалося.

— Здається, вперше в стартовому складі воріт захищав Богодєлов. Чим це викликано?

— Команда вже готується до нового сезону, тож вирішили переглянути Богодєлова в справжній грі. Перестановки в складі назагал дали тренерам чимало корисної інформації. Будемо аналізувати.

Валерій ПЕТРОВ, головний тренер “Таврії”:

— У футболі не буває дрібниць. “Швидкий” гол Донюшкіна міг зіграти з нами злий жарт, адже віддавати ініціативу суперникові завжди небезпечно. Маємо звернути увагу на це. А що порадувало? Реалізація голєвих моментів. Цього разу вона була на рівні.

Олександр ЯЦУН.

“Кривбас” — “Прикарпаття” — 2:0 (1:0).

22 травня. Стадіон “Металург”. 15000 глядачів. 22 градуси. Судді: А.Жосан (Херсон) — 8,5, В.Петров — 9, В.Сусло (Обидва — Харків) — 9.

Делегат ФФУ: К.Вихров (Київ).

Кривий Ріг: Лавренцов, Аніщенко, Дорошенко, Грановський, Зотов-к, Римшин, Симаків, Якименко (Платонов, 74), Майоров (Воскобіїнік, 31), Яськов, 66), Г.Мороз, Пономаренко. Запасні: Долганський, Даценко, Сухорученко, Бугай. Тренер: Олег Таран.

Івано-Франківськ: С.Поліщук (Циткін, 50), Зуєнко, Якушев, Храмов, Криль (Соколенко, 82), Ковальчук, Скидан-к, Редушко, Саркисов, Русак (Ібрагімов, 73), Ларін. Запасні: В.Мальцев, Новиков, Коломієць, Ватаманюк. Тренер: Анатолій Зяєв.

Голи: Мороз (30, з пенальті, 71).

Попередження: Редушко (18), Храмов (20), Дорошенко (44).

Дві поспіль перемоги в гостях та успіх у звітному поєдинку практично забезпечили “Кривбасу” четверту сходинку в турнірній таблиці, що дає право на участь у Кубку УЄФА. Маріупольці, ЦСКА та “Металіст” тільки теоретично можуть потіснити криворіжців. Уже нині стадіон “Металург” готується до майбутніх єврокубкових баталій. На західній трибуні почато демонтаж застарілих дерев’яних лав і на днях будівельники обладнаватимуть трибуни пластиковими кріслами. Триває будівництво та переоснащення роздягалень, які раніше викликали нарікання. Публікації в деяких газетах, що на стадіоні “Металург” не функціонує освітлення, не відповідають дійсності. Система функціонує й за потужністю є однією з найкращих в Україні. Це — про перспективи. А тепер — щодо нинішніх справ.

Матч пройшов за повної переваги господарів. Прикарпатці спромоглися на 5-6 ударів у напрямку воріт “Кривбасу”. Натомість підопічні Олега Тарана, якби сприяла удача, могли забити не менше десяти м’ячів. Але мали на рахунок тільки чотири. Щоправда, два з них Анатолій Жосан не зарахував. На 30-й хвилині прикарпатці порушили правила в своєму штрафному майданчику і Мороз чітко виконав вирок судді — 1:0.

А перед цим красивий м’яч головою забив Майоров, однак арбітр зафіксував офсайд. Од більших неприємностей у першому таймі “Прикарпаття” врятували Поліщук і неточність завершальних ударів кривбасівців.

У другому таймі картина не змінилася. Криворіжці мали беззаперечну перевагу. Планомірно, методично, без поспіху “Кривбас” наступав на ворота суперника. На 50-й хвилині травмованого Поліщука замінив Циткін. Загалом у “рамці” воріт він відстояв непогано, але частенько грішив авантюризма діями в штрафному майданчику та поза його межами. У одному з таких епізодів і було проведено другий гол: Володимир прийняв м’яч ногою недалеко від лінії карного майданчика й видав точнісіньку передачу... Морозові. Геннадій словна скористався цим “подарунком”, спрямувавши м’яч над Циткіним у порожні ворота — 2:0. За 5 хвилин до фінального свистка сильний удар знову ж таки Мороза голкіпер парировав на Яськова, молодий форвард не розгубився й спрямував м’яч в сітку, проте гол не було зараховано — поза грою.

На матчі не був присутній головний тренер “Прикарпаття”. Начальник прикарпатської команди Анатолій Бойко після гри пояснив, що Зяєв не зміг приїхати до Кривого Рогу за сімейними обставинами. Але в кулуарах подекували, що Анатолій Миколайович зовсім залишив Івано-Франківськ. Чи це правда, стане відомо найближчими днями.

Василь ГНАТЮК.

“Металіст” — ЦСКА — 1:0 (0:0).

22 травня. Стадіон “Металіст”. 22000 глядачів. 20 градусів. Судді: І.Горожанкін (Кіровоград) — 8,6, Олексій Гордієнко (Дніпропетровськ) — 9, П.Брюхов (Донецьк) — 9.

Делегат ФФУ: І.Дутко (Львів).

Харків: Горяїнов, Іваненко, Пец, П’ятенко, Костюков, Тофан (Лоз, 48), Кучер, Кирлик, Рудняк-к (Плахотін, 20), Гольдін, Школьников. Запасні: Колесов, Карабута, Чуприн, Запояско, Рижих. Тренер: Михайло Фоменко.

Київ: Рева, В.Левченко, Беженар, Балицький (О.Олексієнко, 72), Балацький, О.Оліїник, Ревут, Кріпак (Коренев, 82), Закарлюка, Костишин (В.Мороз, 59), Цихмейструк-к. Запасні: Байрашевський, Каряка, Уляницький, Семчук. Тренер: Володимир Безсонов.

Гол: Пец (31).

Попередження: Балицький (53), Плахотін (57), Іваненко (60).

Матч опонентів, що борються за місце в чільній п’ятірці, спричинив у Харкові великий інтерес. Знову, як і на поєдинку з “Шахтарем”, трибуни стадіону “Металіст” були майже заповнені.

Господарі прагнули реваншу за першополову поразку. Тоді “Металіст” мав схвальні відгуки в пресі, та й хід поєдинку не відповідав результатам. Нині все стало на свої місця.

Харків’яни на правах господарів захопили ініціативу вже в дебюті й не поступилися нею до останніх миттєвостей. Уже на 8-й хвилині гостру атаку зірвав... асистент арбітра, який підняв прапорець, коли ривок

Віталій Балицький (ЦСКА) зупиняє атаку суперника.

лівим флангом здійснив Гольдін. Арбітр жестом поправив свого помічника, та раптовість була втрачена. За десять хвилин міг відзначитися Школьников, якому головою передресував м’яч П’ятенко. Та удар у Яна не вийшов — і м’яч став легкою здобичкою Реви.

Істотною втратою для господарів стала травма Рудняка. Михайлові Фоменку довелося оперативно вносити зміни в розстановку гравців. Кирлик, після тривалого лікування вперше з’явившись у стартовому складі, зайняв незвичне місце праворуч, а в напад перевели Кучера. Правда, господарі швидко призвичаїлися до нових умов і невдовзі відкрили рахунок. Штрафний розважливо виконав Кирлик. Пец на дальньому куті площі воріт виявився вільним і головою переправив м’яч в сітку. Спроба Беженара зупинити політ “смугастого” була безрезультатною. До речі, Роман Пец продовжує колекціонувати призи найкращого гравця матчу, які вручає Центр інформаційних технологій “Схід”.

Промовистою була й остання п’ятихвилинка тайму. Попервах троє харків’ян — Гольдін, Кучер і Плахотін — опинилися перед одним оборонцем, але розіграти “зайвого” не зуміли. Арміїці відповіли рідкісною контратакою, Кріпак уже в штрафному майданчику обіграв Іваненка і завдав удару, проте Горяїнов у кидку забрав м’яч. Ще за хвилину голкіпер знову випередив Кріпака, але, на думку судді, зіграв рукою за межами штрафного майданчика. Штрафний виконав Закарлюка, та в ціль не влучив.

І після перерви суперники мали чимало нагод для взяття воріт. У господарів могли відзначитися Кучер, П’ятенко й Костюков. Арміїці змарнували свій шанс на 52-й хвилині, коли шістьох закрутили “спартаківську” карусель, але трохи перемудрили. Потім небезпечно пробив штрафний Мороз, а за десять хвилин до фіналу Цихмейструк ледь не поцілув у ворота здалеку.

“Металіст” продовжив безпрограшну серію домашніх матчів, довівши її до десяти.

Юрій ЛАНДЕР.
Фото Миколи ЗАТОВКАНЮКА.

“Металург” Д — “Металург” Зп — 0:2 (0:0).

22 травня. Стадіон ім. 125-річчя ДМЗ. 500 глядачів. 20 градусів. Судді: В.Шевченко (Київська область) — 8,1, А.Зверєв (Бровари) — 9, С.Найденко (Суми) — 9.

Делегат ФФУ: О.Дегтярьов (Одеса).

Донецьк: Нікітін, Михайлів, Соколовський (Стасюк, 79), А.Ковальов-к, Солов’єнко, Фокін (Дорохов, 67), Біліченко, А.Клименко, Покладок, Мінтенко (Севидов, 15), Крохан. Запасні: Вірт. Тренер: Михайло Соколовський.

Запоріжжя: Гребенюк, Конощенко, Маркін-к, Ратій, Аюпан, Чорнявський, Богатир (Шищенко, 52), Моргунов (В.Громов, 74), Топчєв, Осташов (Демченко, 46), Полтавець. Запасні: Пучка, Колодін, Липський. Тренер: Мирон Маркевич.

Голи: Демченко (47), Громов (90).

Попередження: Соколовський (43).

Донецький “Металург” продовжує знущатися і так з малочисельної групи своїх уболівальників. Після чергового безбарвного матчу, продемонструвавши бездарний футбол, “клуб-сирота” тепер реально претендує на виліт з вищої ліги. І це після шостого місця, завойованого в першому колі! Складається враження, що взагалі будь-яке місце у вищій лізі “Металургові” не потрібне. Тому що клуб не має ні грошей, ні почуття власної гідності, ні, зрештою, свого шанувальника. Тільки один футболіст із нинішнього складу донецької команди намагається хоч трохи підтримати свій авторитет та тренерське ім’я свого батька. Саме так, бо йдеться про Дениса Соколовського та його батька, який узявся за велими невдячну справу. Невдавно з посади головного тренера “Металурга” пішов Ігор Яворський, до якого в Донецьку ставилися з великою повагою, якому співчували. Але він вчасно зрозумів, що цій “контрорі” його тренерський хист не потрібні. Тому що всі футболісти

донецького “Металурга” відверто відбувають номер, а на полі і подумки вже в інших клубах. Звідси й так звана гра в їхньому виконанні, коли за 90 хвилин у рамках воріт Гребенюка прийшовся тільки один (!) удар. І завдав його, звісно, Денис Соколовський.

Запоріжці теж не відіграли на всі сто відсотків своїх можливостей, але м’яч вони тримали майже тричі більше часу, ніж господарі поля. І доклали рівно стільки зусиль, скільки й потрібно було для перемоги. У першому таймі могли забити Полтавець, який пробив трохи вище воріт, і Аюпан, який влучив у поперечину.

Вдалі заміни, проведені Мироном Маркевичем після перерви, вирішили долю зустрічі. Уже на 47-й хвилині м’яч у межах штрафного майданчика отримав Демченко і без перешкод відправив його у ворота Нікітіна. Через якийсь час на поле виїшли Шищенко та Громов, які разом з Демченком “розірвали” оборону суперників. Логічним завершенням величезної переваги запоріжців став м’яч Громова, добитий у ворота з третьої (!) спроби в межах площі воріт за присутності чотирьох (!) донецьких оборонців.

Олег СЕМЕНЧЕНКО.

“Карпати” — “Нива” — 1:0.

22 травня. Стадіон “Україна”. 6800 глядачів. 22 градуси. Судді: В.Догадайло (Київ) — 8,8, Т.Клим — 9, І.Лаврів (Обидва — Івано-Франківськ) — 9.

Делегат ФФУ: В.Стародубов (Житомир).

Львів: Стронцицький, Євтушок, Чижевський — к (Закотюк, 17), Вільчинський, Беньо, Ковалець, Вовчук (Тимчишин, 82), Є.Назаров (Євглевський, 70), Палайниця, Гецько, Толочко. Запасні: Береський, Мизін, Семочко. Тренер: Степан Юрчишин.

Тернопіль: Лосєв, Лапа, Первак — к, Шиманський, Біскуп, Гончаренко, Т.Капанадзе (Шпак, 76), Мазур (А.Капанадзе, 52), Кривий (Гвіандізе, 43), Дгебуадзе, Філіпенко. Запасні: Чумак, Кайдарашвілі, Мишенін, Давитнідзе. Тренер: Ігор Юрченко.

Голи: Гецько (32).

Попередження: Лапа (74).

Вилучення: Лапа (87, друге попередження).

Матчі за участю “Карпат” та “Ниви” завжди проходили в безкомпромісній боротьбі, про що, зрештою, ще раз нагадав Ігор Юрченко на післяматчевій прес-конференції. Через мікрофони не потрапили до стартових складів команд провідні гравці — Мизін і Авандил Капанадзе. На початку матчу запам’ятався удар із штрафного Гецька, проте Лосєв зумів піймати м’яч. Гості провели швидку контратаку, і Чижевський лише ціною порушення правил зупинив прохід Дгебуадзе, який виходив віч-на-віч з воротарем “Карпат”. А за дві хвилини фортуна посміхнулася уже господарям. Гончаренко на лівому краю атаки перекидав м’яч через Стронцицького, який вибіг назустріч, і здавалось, що м’яч летить у порожні ворота. Проте “смугасти” влучив у дальню стійку і відскочив до Чижевського.

Втім, то були поодинокі контривпади “Ниви”. Натомість у господарів активно діяв Ковалець, який рейдами та фінтами додавав клопотів оборонцям, особливо в штрафному гостей. Запам’ятався і дальній удар Сергія, коли м’яч пролетів над поперечиною. Потужний удар вийшов і у Вовчука, та Лосєв у падінні перевів м’яч на кутовий.

Львів’янам не просто було пробиватись крізь оборонні редути гостей, які всією командою відходили на свою половину поля. І все ж “Карпати” провели красень-гол. Палайниця зблив неподалік лінії штрафного, і Гецько чудовим ударом увігнав по дузі м’яч у правий верхній кут воріт. А в кінці тайму міг відзначитись Таріел Капанадзе. Він потужно пробив із штрафного, проте Стронцицький у кидку перевів м’яч на кутовий.

На початку другого тайму Гончаренко, перебуваючи в штрафному господарів, знову перевірив на міцність стійку львівських воріт. Але все-таки небезпечні моменти частіше виникали біля воріт Лосєва. Спочатку партнери Ковальця чомусь не відгукнулися на його небезпечний простріл уздовж воріт “Ниви”. А за хвилину вже сам Сергій здійснив рейд у штрафний, але Лосєва обіграли не зумів. Гості ж свої контратаки, в основному, завершували дальніми ударами. Проте надійно грав воротар львів’ян, парируючи удари Дгебуадзе і Лапи.

У середині тайму Гецько міг ще раз “засвітити” своє прізвище на табло. На 64-й хвилині Іван потужно пробив штрафний метрів з 25, Лосєв спочатку невдало відбив м’яч на Ковальця, проте через мить зумів зреагувати й на удар Сергія. А за хвилину Лосєву вдалося виграти дуель у Гецька, який вийшов сам на сам з воротарем, сильно пробив, але влучив останньою в руки.

Підопічні Степана Юрчишина продовжували атакувати, хоча й не вельми винахідливо. Вони часто потрапляли в положення поза грою. Мінімальний рахунок зберігав чимале напруження на полі і першими здали нерви в Лапи, який нечасто з’являвся в другому колі в складі “Ниви”. Микола на чужій половині грубо зіграв проти Закотюка і достроково залишив поле. І все ж удесьтох “Нива” провела швидку атаку лівим краєм, яка завершилася нависом Гончаренка на дальню штангу. Гецько, підстрахувавши воротаря, не дав змоги Філіпенку “замкнути” цю передачу. Зрештою, дива так і не сталося, адже “Нива” в попередніх хвилині поєдинка не зуміла повернутись із Львова бодай з очком.

Юрій НАШАРКЕВИЧ.

Голос України
ГАЗЕТА ВІСЬМОГО ТРАВНЯ

Газета для всіх!
Газета для всіх!
Газета для всіх!
Газета для всіх!
Газета для всіх!

Офіційна та ділова інформація,
новини з усіх куточків України
та зарубіжжя, спорт, реклама

Передплатити газету
можна у відділеннях зв’язку

Індекси: 60955 - українською мовою
60997 - російською мовою

**"ШАХТАР": ВІЧНО
ДРУГИЙ?**

Історія донецького "Шахтаря" знає чимало матчів з київським "Динамо", які ставали вирішальними з огляду на розподіл місць у турнірній таблиці. Нинішнього року мінає рівно дві десятиріччя після легендарного "старухинського" сезону, коли гірники двічі перемогли команду Лобановського й поки що востаннє посили вище місце, ніж кияни. Але, здебільшого, вирішальні матчі донеччани програвали. Так було у фіналі Кубка СРСР — 1978 та 1985 років, у яких "Шахтар" поступався "Динамо" з однаковим рахунком 1:2. Так було в розіграші Кубка сезону-86. У чемпіонаті Союзу гірники після 1979 року поступово втрачали позиції, зойовані в 70-х, і сперечалися більше за збереження місця у вищій лізі.

З початком національних змагань ситуація стала поліпшуватися. За вняттям сезону 1995/96 років "Шахтар" уже не залишав цільних місць, ставши єдиною, окрім "Динамо", командою, що стабільно фінішує на горі турнірної таблиці. А чотири рази — в третьому, шостому, сьомому та восьмому чемпіонатах — саме донеччани складали конкуренцію динамівцям у боротьбі за золоті нагороди.

Однак історія особистих протистоянь грандів національного футболу залишалася, в основному, історією поразок гірників у вирішальних матчах. Лише в сезоні 1993/94 років "Шахтареві" вдалося зіграти внічию в Києві та виграти в Донецьку. Та й тоді "золото" здобули кияни. Починаючи з весни 1997-го, матчі "Шахтаря" з "Динамо" набули особливого значення. Саме тоді в Донецьку гучно заявили про створення другого українського суперклубу. Й що головне — підірпали заяву реальними кроками в потрібному напрямку. Але, почавши рухатися пізніше, "Шахтар" усе-таки залишався позаду конкурентів і знову програвав вирішальні матчі. Нарешті, в другому колі сьомого чемпіонату йому вдалося відібрати двоє очок у лідера й уперше зазирнути в новий сезон з надіями.

Од восьмого чемпіонату чекали багато. Якійсь підсиленою матеріальною базою "Шахтаря", а головне — впевненістю у тому, що злет команди не є тимчасовим, призвели до всеукраїнського визнання гірників, як кандидатів на золоті нагороди. "Шахтар", здебільшого, виправдовував ці сподівання. Прикра поразка від "Цюриха" примусила донеччан "прокинутися" та якісно змінити ставлення до справи: як і навесні 97-го, великі рахунки стали звичними для команди.

Проте, на жаль, головний недолік попередніх сезонів залишився: гірники знову програли всі принципові поєдинки — з "Карпатами", "Кривбасом" і "Динамо". Либонь, цей чинник і став вирішальним для Валерія Яремченка. Йому на зміну прийшов Анатолій Бишовець — єдиний на теренах СНД фахівець, чие ім'я хоча б якоюсь мірою гідне порівняння з іменем Валерія Лобановського.

Те, що сталося з "Шахтарем" надалі, зовні було непередбачуваним: він став губити очки навіть там, де не втрачав їх за часів Яремченка — в домашніх матчах із "Зіркою" та "Нивою". Окремим рядком варто виділити Кубок: уже другий сезон поспіль його "сітка" передбачає фінал "Динамо" — "Шахтар", але гірники вдруге вибувають з боротьби на попередніх етапах. На щастя, більшість фахівців останні невдачі донеччан не пояснює "російським" минулим Бишовця. Новому наставникові гірників залишилася в спадок команда, майже на сто відсотків створена попередником. Спроба ж побудувати нову ігрову модель з гравцями, що роками навчалися грати за іншим сценарієм, неминуче мала призвести до кризи й незапланованих втрат очок. Що, зрештою, й сталося.

Два місяці тому цей матч мав значно більшу ціну — такий був лейтмотив висловів донецької преси напередодні гри. Справді, ще під час зимової перерви зустріч лідерів українського футболу розглядалася, як вирішальний момент у боротьбі за золоті нагороди. Але перше знецінення звітного матчу відбулося не після поразки від "Зірки", а раніше — після домашньої нічиєї з "Кривбасом". Саме тоді й місцеві, й центральні ЗМІ вперше поставили під сумнів можливість перемоги "Шахтаря" в нинішньому чемпіонаті. Наступні невдачі лише закріпили статус-кво.

І все ж нагнітання атмосфери навколо протистояння донецького та київського грандів свою справу зробило: глядачі не залишили його поза увагою. Уже в четвер у касах залишалися квитки лише в найнезручнішій секторі, а в суботу не було й їх. Донецькі аболівальники, які останнім часом значно знизили свою активність, цього разу заповнили стадіон ущерть. Це був перший аншлак на "Шахтарі" нинішнього сезону.

Порівняно з Києвом Донецьк ще

"Шахтар" — "Динамо" — 0:0.
22 травня. Стадіон "Шахтар". 30000 глядачів. 20 градусів.

Судді: В. Мельничук — 8,3, А. Олійник (обидва — Симферополь) — 9, Я. Лемех (Львів) — 9.

Делегат ФФУ: А. Дяченко (Полтава).
Донецьк: Шутков, Леонов, Старостяк, Котов, Попов, Микитин, Орбу, С. Ковальов-к, Бахарев (Кривенцов, 65), О. Матвеев, Тимошук. Запасні: Воробий, Глевецкас, Штолцер, Ю. Селезньов, Зубов. Тренер: Анатолій Бишовець.

Київ: Шовковський, Лужний-к, Хацкевич (Кормильцев, 65), О. Головок, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Белькевич (О. Герасименко, 76), Гусин, А. Шевченко, Ребров (Серебрянников, 89). Запасні: Кернозенко, Кириухін, Саєрський, Кардаш. Тренер: Валерій Лобановський.

Попередження: Шевченко (22), Старостяк (48), Каладзе (48), Попов (56), Орбу (71).

1-й ТАЙМ

2-а хвилина. Перша атака господарів. Захисники вносять м'яч із штрафного майданчика. Орбу б'є з льоту. Удар сильний, але вище воріт.

6-а хвилина. Гірники знову атакують. І знову правим флангом. На ударній позиції опинився Матвеев. Але удар із гострого кута виявився несилим і Шовковський зафіксував м'яч.

7-а хвилина. Атака — відповідь киян лівим флангом. Белькевич б'є по центру воріт метрів з 20-ти — вище поперечини.

8-а хвилина. Реальну нагоду відзначитись втрапив Шевченко: форвард киян вийшов сам на сам із Шутковим, але перергати голкіпера не зміг. М'яч вийшов за межі поля. Кияни розіграли кутовий, але Шутков знову на місці.

9-а хвилина. Кияни втрять виходять проти одного оборонця гірників, але Гусин не вдало зробив передачу, влучивши в оборонця суперника.

11-а хвилина. Орбу здійснив сольний прохід центром поля, але оборонці в останню мить ліквідували загрозу, відбивши м'яч на кутовий.

12-а хвилина. Неподалік штрафного майданчика киян Гусин збив Орбу. Сам потерпілий взявся бити штрафний удар, але зробив це невдало.

13-а хвилина. Ситуація знову повторилась: Гусин фолить на Орбу, але удар останнього із штрафного знову невдалий.

17-а хвилина. Гірники атакують правим флангом. Старостяк пройшов майже півполя й зробив небезпечний простріл, але на цю передачу ніхто з його партнерів не відгукнувся.

20-а хвилина. Знову небезпечно атакують гірники. Цього разу на вістрі був Орбу. Але оборонці знову виявились на висоті, відбили м'яч на кутовий.

тільки вчиться тому футбольному фанатизму, який супроводжує кожен суперклуб. Проте учень з нього не поганій: уже і в Донецьку є трибуни, розфарбовані в оранжево-чорні кольори, й дітлахи, чий обличчя розмалювані кольорами улюбленого клубу. Тож, певно, невдовзі можна очікувати й інших ознак — власного шоумена, який розіграє публіку під час перерви, власного талісмана і власного суперфана... А поки що на стадіоні не було нічого, крім гри. Хоча, власне, й цього немало...

**"ДИНАМО":
НЕПРИНЦИПОВА
ПРИНЦИПОВІСТЬ?**

Логічна розв'язка інтриги, нарешті, мала настати. Кияни їхали до Донець-

травмовані Косовський та Яшкін, а ще й через те, що тренери могли дозволити відпочити перед кубковим фіналом лідерам команди — Лужному, Шевченкові й Реброву. Назагал, то був би цілком зрозумілий крок, але місцеві вболівальники дуже вже хотіли полюбуватися грою суперфорвардів киян — Шевченка та Реброва...

Як з'ясувалося, не лише донецькі футбольні симпатисти та телевізійна громадськість України хотіли побачити протистояння двох наших кращих команд. Великий інтерес виявили й наші сусіди — росіяни, котрі приїхали на матч як на роботу — канал НТВ вів пряму трансляцію цього поєдинку. Цікавість наших північних сусідів цілком зрозуміла: все ж такі чимало років прожили спільно, а збірні наших країн змагаються в

24-а хвилина. Шевченко виходить на ударну позицію, але Леонов зумів вибити м'яч на кутовий.

27-а хвилина. Ващук несподівано прилучився до атаки, ввійшов до штрафного майданчика, зробив передачу, але партнерам влучно пробити не вдалося.

30-а хвилина. Орбу б'є з-поза меж штрафного майданчика. Цього разу мимо цілі.

35-а хвилина. Попов розпочав чергову атаку гірників, її продовжив Старостяк, але зробити йому передачу в штрафний майданчик не вдалося. М'яч вийшов за межі поля.

39-а хвилина. Белькевич взяв гру на себе, обіграв суперника й зробив передачу Реброву, але обіграти Сергія захисника не вдалося.

43-а хвилина. Дмитрулін із Каладзе організували атаку лівим флангом, однак до завершального удару не дійшло.

2-й ТАЙМ

46-а хвилина. Матвеев у центрі поля відбирає м'яч й робить передачу Бахареву. Олексій робить простріл у штрафний майданчик, на який ніхто не відгукнувся.

47-а хвилина. Хацкевич проходить правим флангом й робить передачу Шевченку, але удар в останнього не виходить.

51-а хвилина. Штрафний удар з 35-ти метрів пробиває Орбу. М'яч рикошетить від гравця "Шахтаря" й виходить за лінію воріт.

52-а хвилина. Ребров від власного штрафного майданчика швидко просувається правим флангом і прострілює вздовж воріт, але на передачу ніхто не встигає.

53-а хвилина. Грубо помиляються динамівські оборонці, що дозволяє Матвееву сам на сам вийти з Шовковським. Олег влучно б'є з 7-8 метрів, але голкіпер киян рятує команду.

57-а хвилина. Прохід Белькевича по лівому флангу завершується ударом повз ворота.

59-а хвилина. Ребров б'є здалеку — вище воріт.

62-а хвилина. Орбу робить пас на вихід Тимошуків. Останній б'є з гострого кута повз ворота.

63-а хвилина. Лужний проходить правим флангом і робить безадресну передачу в штрафний майданчик.

70-а хвилина. Матвеев б'є здалеку — повз ворота.

71-а хвилина. Цього разу дальнього удару завдає Тимошук — м'яч відбиває Шовковський.

74-а хвилина. Старостяк проходить правим флангом і робить навис у штрафний майданчик на Матвеева, але останній повітряну дуель програє.

79-а хвилина. Ребров подає кутовий. Ващук переправляє м'яч у воротарський майданчик, звідки його виносить Котов.

81-а хвилина. "Шахтар" несподівано втрачає м'яч — і Кормильцев проходить лівим флангом, після чого робить передачу Шевченку. У останнього удар не виходить.

85-а хвилина. Каладзе пробиває штрафний, але оборонці "Шахтаря" виносять м'яч.

87-а хвилина. Здалеку б'є Котов — повз ворота.

90-а хвилина. Удар Кривенцова з далекої відстані парирує Шовковський.

їх збірною, вихваляли своїх — "Парму" та "Лацио", котрі здобули єврокубки. Що ж до матчу, який усіх нас цікавив найбільше, італійці хоча й говорили, що має він бути цікавим і напруженим, але кияни, на їх думку, мусили перемогти.

Що цей поєдинок буде саме таким — принциповим і відповідальним — не сумнівався, мабуть, ніхто. Але, на жаль (з точки зору прихильників гірників, та й узагалі вболівальників, котрі хотіли бачити в кінці чемпіонату не лише красивий футбол, а й інтригу в боротьбі за чемпіонат), він не став масштабною другоколовою подією і не мав шестиочкової ціни. Це, либонь, розуміли в обох таборах. Напередодні тренер динамівців Анатолій Пузач відзначив, що, крім принциповості та престижу, гра з огляду на турнірне становище доленосною не буде. Хоча красивою та видовищною має бути обов'язково, адже зустрічатимуться лідери вітчизняного футболу.

Коли з'явився автобус із киянами, стало зрозумілим, що побоювання відносно їхнього складу виявились безпідставними. І Лужний, і Ребров, і Шевченко, і решта "стартовиків" не кваліно виходили з салону під схвальні вигуки натовпу. Не приїхав лише почесний президент київського клубу Григорій Суркіс, який був заклопотаний справами своєї передвиборчої кампанії.

На полі "Шахтаря" динамівці з'явилися хвилин за сорок до початку матчу й одразу інтенсивно почали розминку — під акомпанемент вигуків уболівальників, яких уже на той час зібралось дуже багато, та під керівництвом Анатолія Дем'яненка. Інший наставник киян — Олексій Михайличенко — також опинився в центрі події: бажаючи узяти автограф у тренера та колишнього зіркового футболіста, а також сфотографуватися з ним виявилось ой як багато.

Крім динамівців, на стадіоні були помітні й інші представники столиці — купка фанатів досить енергійно вимахувала динамівськими прапорами та шарфами, вітаючи та підбадьорюючи своїх улюблених.

**"ШАХТАР": ГРА
ВНИЗУ ТА ЛІДЕРСТВО
ОРБУ**

Криза останніх місяців у "Шахтарі" пов'язана не лише зі зміною керівництва команди. Не варто забувати, що через травми вибули зі строю Котов, Воробей і Селезньов. Нині Котов, нарешті, вийшов на поле, а

Селезньов перебував у запасі. Проте нова втрата "Шахтаря" стала не менш відчутною, ніж попередня: цього разу пошкодження зазнав Нагорняк, який добре почав друге коло й був одним з лідерів донецького нападу.

Ці обставини змусили змінити тактичний малюнок гри команди. Уже зауважувалося, що "Шахтар" Бишовця грає фактично без нападників. Ця схема застосовувалась Анатолієм Федоровичем минулого року в російській збірній. І, попри критику, не призвела до зниження результативності. А з огляду на суперника донеччан у звітній зустрічі вона була конче доречною — грати проти киян у "відкритий" футбол безглуздо.

Отже, Бишовець обрав оборонний варіант складу — на поле вийшли п'ять номінальних оборонців. Та не всі вони є рівними за класом, як і не всі виконували однакові функції. Останнього оборонця, як завжди, грав Леонов. Але, спостерігаючи за діями другого номера донеччан, можна було дійти висновку, що найкращі часи цього футболіста позаду, й використовувати його на велими відповідальній позиції лише через відсутність альтернативи — гарні ліберо не тільки в нашому, але й у світовому футболі, є явищем рідкісним. Леонов часто припускався помилок, які призводили до загострення ситуації біля донецьких воріт, а одного разу дав змогу Шевченкові вийти вічнана-віч з Шутковим.

Проти "Динамо" Бишовець не став застосовувати індивідуальну опіку, навіть неважаючи на те, що в складі гостей були Ребров і Шевченко, а також Белькевич, який останнім часом, здебільшого, діє у передній лінії. Оборонці "Шахтаря" застосували зональну опіку, передаючи нападників "Динамо" один одному, залежно від місця їхнього перебування на полі. Та оскільки атаки підопічних Лобановського велись, перш за все, через центр, то найбільше навантаження випало на переднього центрального оборонця Котова. Загалом він із своїм завданням упорався, хоча й те, що Котов щойно відновився після травми, дає ознаки: кілька разів його "підопічним" вдалося пройти зону й створити небезпечні моменти біля воріт "Шахтаря".

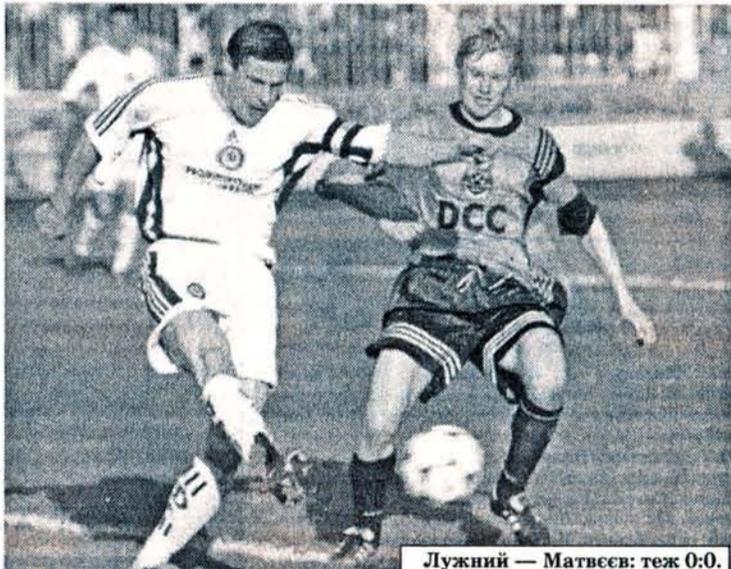
З іншого боку, посилений натиск динамівців на центр дав змогу вільніше почуватися фланговим оборонцям "Шахтаря" й відповідно брати більше участі в організації своїх атак. Проте цінність обох флангів була різною, особливо в першому таймі. Набагато активніше діяла зв'язка Попов-Старостяк справа. Що ж до іншого крила, то Микитин і Ковальов у першій половині обмежувались лише виконанням своїх безпосередніх функцій (хоча непогано) і тільки в другій почали працювати на організації атак. Але й тоді правий фланг мав набагато кращий вигляд — насаперед, завдяки тому, що туди часто зміщувався Орбу.

Найкращим гравцем матчу в складі донеччан було названо Котова, проте більшість фахівців зійшлися на тому, що справді найкращим серед футболістів обох команд був Геннадій Орбу. У звітному матчі цей напівоборонець "Шахтаря" виконував обов'язки, які за обсягом значно переважають ті, що Орбу виконував за часів Яремченка. Номінально пересунутий Бишовцем з лівого флангу на правий, Геннадій фактично був на полі "вільним художником". Він неабияк підсилював зв'язку Попов-Старостяк, і в той же час встигав з'являтися на вістрі атак, а також допомагати обороні. Не дивно, що гра Орбу останнім часом вельми подобається головному тренерові "Шахтаря", й прикро, що, за чутками, напівоборонець цього літа збирається податися за кордон.

З огляду на те, що донеччани грали без номінальних нападників, їхні функції мали взяти на себе атакуючі півоборонці — Бахарев, Тимошук і Матвеев. Але перші двоє провели не найкращий матч і були малопомітними на полі. Лише одного разу в другому таймі Тимошук після чудової передачі Орбу вийшов сам на сам із Шовковським, але пробив повз ворота.

На відміну од партнерів, Матвеев правив усю гру активно, часто відкривався й добре взаємодіяв з Орбу. Саме він на 53-ій хвилині мав найшлюбнішу нагоду вивести свою команду вперед, але киян урятував Шовковський. Певно, активності Матвеева вистачило б для перемоги над будь-яким іншим суперником, але ж це — "Динамо". Вочевидь, поперед "Шахтареві" не вистачало саме Нагорняка.

До речі, ще про одну травму. Останнім часом місце у воротах гірників займав Кураєв, але він зазнав пошкодження й свєтр з номером один зодягнув Шутков. І загалом він не розчарував. Дмитро врятував команду в єдиному за матч випадкові, коли на нього виходив Шевченко, а в інших

Лужний — Матвеев: теж 0:0.

ка лідерами, в чудовому настрої й майже чемпіонами. Зупинити їх узагалі і в цьому матчі зокрема міг лише випадок. А також, певною мірою, й сьогоднішній суперник. Щоправда, історія засвідчувала, що з тринадцяти матчів, які колективи провели між собою в рамках національних чемпіонатів України, донеччани лише одного разу переграли киян — у травні 1993 року в Донецьку. Після того успіху минуло надто багато часу. "Шахтар" оновився, ще більше — кияни. Та й ситуація в турнірній таблиці була явно на користь динамівців.

Перед матчем виникло побоювання, що чемпіони прийдуть на звітний поєдинок не в оптимальному складі. І не тільки тому, що будуть відсутні

моментах діяв упевнено, своєчасно виходячи з воріт. Особливо вигідно виокремлювався він у порівнянні з Шовковським, який був наче прив'язаний до воріт, і невміння якого грати на виходах уже стало "притчею во язицех".

Про кілька тактичних новинок "Шахтаря". Донеччани тепер грають у незвичний для українських команд футбол: майже всі передачі йдуть низом і переважно це передачі на середні та малі відстані. Звісно, це має якусь схожість із спартаківським стилем, але назалгал гра, що її прищеплює Бишовець команді, є достатньо ефективною — навіть у протистоянні з "Динамо". Головним недоліком донеччан є надто повільне виконання тактичного прийому, але награвання й шліфування його, безумовно, є справою часу.

Для більшості фахівців нинішній "Шахтар" є загадкою, котра потребує негайного розв'язання. Матч з київським "Динамо" однозначної відповіді на запитання не дав. Уже нині помітна частина гравців, які не відповідають рівневі, на який намагається вийти команда, й це не влаштовує головного тренера. Але навіть після гри не вшухали суперечки навколо головного відставка Яремченка й призначення Бишовця — то позитивні чинники розвитку "Шахтаря"? Нинішнього сезону відповіді ми вже не отримаємо. Але вже найближчі старту в Кубкові УЄФА мають визначити, виграв чи програв Донецьк у квітні.

"ДИНАМО": ПРАГМАТИЗМ З ЕЛЕМЕНТОМ РОЗЧАРУВАННЯ

І ось, нарешті, багатотисячне чекання обірвалося суддівським свистком Василя Мельничука. До речі, цей арбітр входив до суддівської бригади, котра обслуговувала переможний для гірників матч шестирічної давнини.

Уже всі звикли, що динамівці мають у своєму арсеналі цілий набір тактик і варіюють ними залежно від місця проведення поєдинку та суперника. Перші хвилини матчу, що пройшли в рівній боротьбі, але дещо сумбурно, засвідчили, що кияни будуть акцентувати увагу на контратаках і флангових діях. Як і в попередньому поєдинку в Дніпропетровську, що проходив за зовсім іншим сценарієм (це й зрозуміло, бо нинішній "Дніпро" ні в яке порівняння з "Шахтарем" не йде), гості віддавали перевагу лівому флангу, на якому активними були Дмитрулін, що тільки-но оготався від травми, та Каладзе. Як і завжди, постійно націлені на ворота суперників були й Шевченко з Ребровим, які виступили в різних ракурсах — Андрій грав якраз вираженого центрфорварда, а Сергій — до цього ми вже починаємо звикати — діяв з глибини поля, часто відходячи (щоправда, не лише в пошуках м'яча, а й для оборони своїх воріт) до володіння Шовковського. Вирізнявся також і Белькевич, який з перших хвилин, крім своїх звичних функцій розігруючого, виконував роль такого собі піднападника, а інколи взагалі діяв на позиції форварда. Іншого білоруського легионера — Хацкевича — цього вечора не було помітно: він обмежувався виконанням суто оборонних завдань.

Першого удару в напрямку воріт Шуткова завдав Белькевич, але хоча й сильно, та вельми неточно. Відтак почалося домінування (хоча й короткочасне) гостей. Шевченко, в своєму стилі, прикривши м'яча корпусом, увірвався до штрафного майданчика, але голкіпер господарів зіграв бездоганно. Після цього епізоду динамівці хвилин п'ять володіли ініціативою й створили ще кілька небезпечних ситуацій, котрі ударом по воротах, однак, не завершилися. Але після цього спалаху активності послідувало безбарвне затишся, яке урізноманітнювали хіба що Гусин та Каладзе, — але не тільки намагаючись зіграти якнайкраще, а й фолами, до того ж досить частими.

Було помітно, що, з браком оперативного простору й часу на прийняття рішень та й зайвої нервовості, у киян майже нічого не виходить в кінцевій стадії наступу. Завжди майстерні в поводженні з м'ячем, вони часто припускалися помилок, яких не можна пробачити гравцям такого рівня. Мова, звісно, не йде про те, що напруга поєдинку досягла критичної позначки. Але принциповість матчу та велике бажання (часом надмірне) суперника не давало змоги динамівцям "розвернути" бойові порядки в усій красі й продемонструвати свій звичний рівень. Постає цілком законне питання: а може, вони виявилися не готові до такого повороту подій та пресингу суперника? Навряд. Хоча те, що динамівці хотіли витиснути максимум "малою кров'ю", зіграти часом на класі без вогнику чи бажання, простежувалося якщо й не очевидно, то досить "прозоро".

Десь із середини першої половини кияни знову заволоділи ініціативою (якщо це слово доречно до рівного темпу, який застосовували обидва колективи). Знову на вістрі атаки був Шевченко, та цього разу довелося демонструвати свою майстерність не голкіперові донеччан, а оборонцям. Прилучався до атак і Ващук, але не так часто та ефективно, як завжди.

Правого флангу, за винятком кількох, не дуже характерних епізодів, в атакуючих побудовах динамівського колективу не було помітно, хоча руйнівні функції Лужний і Хацкевич виконували належним чином.

Нині "Шахтар" не лише обороняється.

Ми звикли до того, що динамівська "машина" являє собою цілісний механізм, складові якого — універсальні й відшліфовані до автоматизму. Але цього разу нічого подібного кияни не продемонстрували. Це не означає, що ансамбль розпався на окремих виконавців, які фальшивили. Але очевидно й те, що так званого розумного хаосу в структурно-командній побудові нашого чемпіона також не простежувалося.

Кінцівка тайму вийшла "змазаною". Динамівці догравали, більше часу обороняючись, хоча іноді й атакували. Складалося враження — за інерцією.

Од другого тайму чекали активнішої та змістовнішої гри. Насамперед — од киян, адже всім пам'ятні матчі Ліги чемпіонів, у яких динамівці розв'язували майже всі проблеми та знімали питання про перемогу саме після перерви. Проте очікуваної ефективності, тим більше — ефективності, ми не побачили. Як і в першому таймі — некваліфікований розвиток подій, часті втрати м'яча та порушення правил. Якщо в перші 45 хвилин чемпіонів вдалося організувати реальний момент для взяття воріт, то в решті ігрового часу не було навіть чогось подібного. Менш активним був Белькевич, не стало й вивірених передач. Можливо, саме тому Валентин і був замінений. Активними залишалися виокремлені в першому таймі Каладзе та Дмитрулін. Але якщо перший вирізнявся надто впертою непоступливістю на своєму фланзі (проти Орбу Каха занадто часто порушував правила), то проти Дмитруліна, навпаки, — фолили суперники. Чи не єдиним приємним винятком в другому таймі стала гра Лужного на вістрі атаки. Як часто бувало й раніше, капітан узяв на себе функції організатора атак, повів за собою партнерів. Два його

виходи в передню лінію були класичними. Щоправда, сольні проходи та простріли у вільну зону були бездарними.

Як і завжди, старався Ребров: Сергієві дуже хотілося справити приємне враження на вболівальників рідного міста, проте на фоні загальної командної невіраженості Ребров теж залишився малопомітним, лише іноді турбуючи опонентів дальніми ударами (до речі, досить неточними).

У середині другого тайму кияни віддали ініціативу (незрозуміло лише, свідомо чи на "прохання" донеччан). І могли за це поплатитися, адже оборона "Динамо" почала припускатися

Олег Лужний. Матч провів на звичному для себе високому рівні. Був визнаний найкращим гравцем матчу серед динамівців, хоча, крім двох прилучень до атаки, загалом не запам'ятовувався нічим.

Владислав Ващук. Виконував руйнівну функцію, був помітно активним, але часом помилявся.

Олександр Голово. Вигравав повітряні дуелі, а ось у грі "наземній" був не так ефективний.

Олександр Хацкевич. Провів далеко не найкращий свій матч. Браку в передачах припустився досить багато. Не все виходило і при вирішенні оборонних функцій. До атакуючих дій

свої команди взагалі майже не прилучався.

Юрій Дмитрулін. Досить активний. Часто створював "пожежу" на половині поля гірників. За що іноді й "отримував" по ногах. А взагалі — відчувається, що своєї оптимальної форми він не набрав.

Каха Каладзе. Грузинський легионер також навряд чи може записати цю гру до свого активу. Старався — єдине, що можна сказати про його дії. Часом він це робив із префіксом "пере", за що й отримав жовту картку.

Андрій Гусин. Його функція в нинішній ігровій побудові киян досить важлива. Але Андрій у цьому матчі часто помилявся, робив неточні передачі та часто порушував правила.

Валентин Белькевич. На полі вирізнявся, особливо в першому таймі. Був активним, але не більше. Звичного нам Белькевича ми також не побачили.

Андрій Шевченко. Мав реальну нагоду забити м'яча, але не використав її. Часто діяв на випередження, але не завжди вдало. У другому таймі став менш помітним.

Сергій Ребров. Схоже, що складний період у кар'єрі цього талановитого форварда ще не минув. Сергій сподобався лише працелюбством, але знайти зиск із цього йому не вдалося. Часто втрачає м'яча із своєї волі, хоча у верхових дуелях він був на висоті — і в буквальному, і в переносному значенні.

На заміну виходила російська "трійця" — Кормильцев, Герасименко та Серебренников, але за браком часу, ігрової практики та жорсткого пресингу чогось особливого жодному з них продемонструвати не вдалося.

"ШАХТАР": "ПОГАНІЙ МИР КРАЩЕ ДОБРОЇ БІЙКИ"

Анатолій Бишовець, головний тренер "Шахтаря":

— До команди останнім часом було багато претензій з основних позицій — це й рухливість гравців, і невміння витримувати потрібний рівень до останньої хвилини, й індивідуальна виконавча майстерність. Напередодні сьогоднішнього матчу велась копійка робота в усіх згаданих напрямках і гадаю, звітна зустріч у багатьох чинниках відрізнялася од попередніх — перш за все тим, що нам вдалося витримати запропонований темп впродовж усіх 90-ти хвилин. Сьогодні футболісти "Шахтаря" добре розуміли силу суперника, тому були готові до боротьби з ним. Гра була напруженою, через що — маловидовищною, але я передбачав це й здивований був лише одним — що гра вийшла дещо грубою. Що ж до оцінки подій на полі, вважаю, що рахунок на табло повністю відповідає грі.

— Але чи очікували ви, що гра для команди складеться досить легко?

— Я не згоден з тим, що вона складалася легко для нас. Навпаки, у діях гравців "Шахтаря" була помітна скованість, намагання перестрахуватися. Набагато краще міг розпорядитися м'ячем Тимошук, була нагода у Матвєєва, але в останньому випадку добре зіграв Шовковський, як і виручив нас Шутков — у протистоянні з Шевченком.

— Яку частку можливості продемонстрував сьогодні "Шахтар"?

— Коли мені задають подібне запитання, я завжди пригадую лікаря, який у мене був у команді в Кореї. Коли я запитував його — на скільки травмований гравець встиг відновитися на сьогоднішній день? — він відповідав: "Сімдесят два цілих п'ять десятків відсотка". Це було смішно, оскільки відсотки взагалі до людей застосовувати важко, а тут ще й "п'ять десятків"... Але якщо серйозно, сьогоднішню гру неможливо розглядати з точки зору вдач та невдач окремих гравців. Змушений зазначити, що сьогодні футболістам обох команд надто заважало поле, якість якого не відповідала рівневі матчу. Поле було твердим і нерівним, що призводить до вимушеного браку.

— На ваш погляд, сьогоднішній склад "Шахтаря" був оптимальним?

— Не можна говорити про оптимальний склад у той час, як травмовані Нагорняк та Воробей, не повністю відновився Селезньов. Коли усі будуть в строю, можна буде щось відповісти.

— Чи задоволені ви результатом? — Якщо "Динамо" ним задоволено... Як кажуть, поганий мир краще доброї бійки.

"ДИНАМО": "ВІД КОЛИШНЬОЇ ГРИ — 50 ВІДСОТКІВ"

Було великим бажання побачити й почути Валерія Лобановського, але на післяматчеву конференцію він по вже давно сформованій традиції (хоча часом і не зовсім зрозумілій) не з'явився. Натомість прийшов послідувати із представниками засобів масової інформації, яких, до речі, "набилося" в приміщення для прес-конференції дуже багато, Анатолій Пузач, котрий так охарактеризував гру та дії своїх підопічників:

— Якість гри залишає бажати кращого. Було допущено багато огривів як у загалом командній грі, так і в індивідуальній роботі з м'ячем. Перед грою була установка — завдяки колективним діям, швидкості та самовіддачі досягти переваги — і в ігровому плані, і в рахунку. Але нічого такого досягти не вдалося. Більше того, гірникам за рахунок бажання та самовіддачі вдалося надовго перехопити ініціативу. Ми ж до свого активу можемо записати лише очко, а не гру. Хоча за стовідсотковими нагодами — один до одного — також нічия.

— На якому рівні порівняно з недавніми лігочемпіонськими баталіями зіграли динамівці?

— Якщо співставляти з кращими зразками, то в цьому матчі ми зіграли відсотків на п'ятдесят нижче, ніж тоді.

— Гра та результат — поняття не завжди тотожні. Якщо ваша реакція на гру зрозуміла, то що скажете з приводу її результату?

— Рахунок нас цілком задовольняє. Дмитро КОРОТКОВ, Олександр ПАНФІЛОВ, (Спецкوری "Українського футболу").

Донецьк — Київ.

ДОВІДКОВИЙ КІОСК

ПРОПОНУЮ марки футбольної тематики. Євген Юженич. Вузол зв'язку, а/с 2992, м. Маріуполь-341000. Професійна Ліга футболпрогнозу запрошує взяти участь у турнірах з футболпрогнозу. Конверт з а/с 280027, м. Хмельницький-27, а/с 526.

ПОДПИСКА '99

НЕЗАВИСИМОСТЬ

Идет подписка на второе полугодие

ТОЛЬКО В НАШЕЙ ГАЗЕТЕ: по вторникам — газета в газете "КИНО" (индекс 35211). По средам — вкладыши "КИСВЕ МІЙ", "МОЯ ІСТОРІЯ", "МЕДИЦИНА", "СПОРТ", "НАШ ДОМ", "ЗАГАДКИ І ТАЙНИ", а также страничка автолюбителей "Светофор" (индекс 40316). По пятницам все программы TV, медицинский астрологический прогноз (индекс 40317). По субботам — дайджест (самые интересные публикации мировой прессы), а также "Гайд-парк: ни слова о политике" и суперкроссворд (индекс 40132).

Подписывайтесь на «Независимость»!

СТОИМОСТЬ ПОДПИСКА ТАКОВА:

"НЕЗАВИСИМОСТЬ" (индекс 60968), выходящая по вторникам, средам, пятницам и субботам, на 1 месяц — 1 грн. 75 коп., на 3 месяца — 5 грн. 25 коп., на все 6 месяцев — 10 грн. 50 коп.; "Независимость-ВТОРНИК" (индекс 35211), как и "Независимость-СРЕДА" (индекс 40316), "Независимость-ПЯТНИЦА" (индекс 40317) и "Независимость-СУББОТА" (индекс 40132), стоит соответственно: на 1 месяц — 1 грн. 43 коп., на 3 месяца — 4 грн. 79 коп., на 6 месяцев — 8 грн. 58 коп.

Подписаться на Независимость (выбор индекса за вами) вы можете в любом почтовом отделении. Сделайте это — и ваша Независимость ваш верный друг останется с вами.

Маріуполь

"Металург" (Маріуполь) — "Дніпро" — 0:1 (0:1).
22 травня. Стадіон "Азовсталь". 8000 глядачів. 22 градуси.
Судді: С. Шебек (Київ) — 9,0, А. Альошин (Запоріжжя) — 9,
С. Михайлов (Бердянськ) — 9.
Делегат ФФУ: Ю. Войнов (Київ).

Маріуполь: Шуховцев, Залізняк, Сизон (О. Левченко, 82), Волосьянко, Рикун (Механошин, 76), Сахаров, Пантилов, Малокуцько (Котюк, 67), Пушкунца, Плотко-к, К. Бабич. Запасні: Федунів, Фенін, Духновський, Митін. Тренер: Микола Павлов.

Дніпропетровськ: Медін, Поклонський, Павлюх, Козар-к, Шершун, І. Хоменко, Савенчук, Шеласв, Дранов (Почхверія, 46), Калининченко (Стратулат, 67), Сухарев (Корпонай, 79). Запасні: Збарах, Микула, Валяєв, Матюхін. Тренер: Леонід Колтун.

Гол: Шеласв (5, з пенальті).
Попередження: Дранов (25).

Маріупольці створили собі додаткові труднощі ще на початку зустрічі. На 2-й хвилині Павлюх сильно пробив по центру воріт, голкіпер на удар зреагував, але відбив м'яча перед собою і лише на мить не встиг на добивання Шершун. Незрозумілу для досвідченого гравця помилку допустив невдоволю Сахаров — м'яч у простій ситуації потрапив од нього супернику. Той, а це був Калининченко, скористався "дарунком" і вже у штрафному майданчику азавців був атакований Волосьянком. І хоча після гри оборонець господарів запевняв, що в тому епізоді, коли Максим падав на траву, він стояв уже на "прямих ногах", арбітр зустрічі призначив пенальті. Виручити товаришів Шуховцев не зміг, хоча й передбачив напрямку удару Шеласва.

На 9-й хвилині перший номер "Металурга" знову опинився в центрі подій, коли його воротам загрожували Калининченко, який отримав чудову передачу верхом од Павлюха. Таким чином ігрова ініціатива в дебюті належала "Дніпрові".

Відчувалося, що проблему оборони, пов'язану з відсутністю Дірявки та Анікєєва, котрі пропустили гру через перебір жовтих карток, повністю усунути не вдалося. На 17-й хвилині, скориставшись невпевненою грою Залізняка, що проводив лише третій матч у вищій лізі, Дранов небезпечно пішов на добивання і тільки мужність Шуховцева зберегла рахунок незмінним. Після цього епізоду на полі з'явилися лікарі "Металурга", та травма шії, на щастя, не перешкодила голкіперу дограти матч.

Слушну нагоду зрівняти рахунок змарнував на 37-й хвилині Малокуцько. Рикун, який у першому колі грав за дніпропетровців, вивів його сам на сам з Медіним. Молодий форвард, од якого вболівальники вже зачекалися забитих м'ячів, і цього разу був неточним.

Мінімальну перевагу "Дніпро" ретельно оберігав, уважно передаючи м'яча партнерам і не поступаючись у єдиноборствах. Маріупольці так і не змогли перевести гру у вигідне для себе русло, втрачаючи м'яча на підходах до карного майданчика гостей.

У перерві Леонід Колтун випустив на поле Почхверія, сподіваючись, либонь, перевести гру подальше від власних воріт. Та перебіг подій майже не змінився. Гострих моментів "Дніпро" більше не створив, але й "Металургові" забракло голової передачі, щоб поставити крапку в комбінаціях. До останнього в кожному епі-

зоді борювався лише Пантилов, якого трибуни благали зробити "маленьке диво", як і в матчі проти "Зірки". Атакуючий півоборонець господарів дуже хотів забити, але його опікали кілька суперників і отримати шанс для удару не дали.

Поразка, якої в Маріуполі не чекали, розчарувала і гравців, і вболівальників. А задовольнила лише гостей, яких прихвлював підтримати навіть виконуючий обов'язки міського голови Дніпропетровська Іван Куличенко. "Нам вдалося здобути важку, але важливу перемогу, — сказав на прес-конференції один з тренерів "Дніпра" Микола Федоренко. — Хоча заспокоїтися зможемо тільки після останнього туру чемпіонату. Нині в Дніпропетровську маємо підтримку глядачів, яка дуже допомагає команді боротися за місце у вищій лізі, тому гравці відчують підвищену відповідальність за результат кожного матчу. Сьогодні саме він був для нас головним. А про змістовність гри можна буде вести мову пізніше".

Микола ПАВЛОВ: "Для нас стала несподіванкою невдала гра команди в першому таймі. Мабуть, мені не треба було погоджуватися з пропозицією почати матч раніше, щоб увечері подивитися гру "Шахтаря" та "Динамо". Сонце пекло по-літньому, грати було важко. Висновки зроблю після перегляду відеозапису. Хоча й нині вважаю, що порушення правил Волосьянком у епізоді, що завершився голом, не було".

Сергій КАТРИЧ.

Миколаїв

СК "Миколаїв" — "Зірка" — 2:2 (1:1).

22 травня. Центральний міський стадіон. 4000 глядачів. 17 градусів.

Судді: В.Шельменко — 8,5, Ю.Буренко — 9, О.Козаченко (всі — Київ) — 9.

Делегат ФФУ: І.Качар (Київська область).

Миколаїв: Штанько, Шкурупій (Козлов, 81), Жениленко — к, Зеленик, Бахметьев, Нужний, Березовчук, Чирва (Васін, 77), Телятников, Юрченко (Стахов, 85), Бездольний. Запасні: Бобко, Великов, Д.Боровський, Аллахвердієв. Тренер: Михайло Калита.

Кіровоград: Глушенко, Чалий (Козаков, 89), Шаповалов, Соболь, Руснак (Ю.Мартинів, 39), Жилин, Ковба, Л.Федоров — к, Засць, Кислов, Гусев (Русол, 63). Запасні: Білошапка, Ніколайчук, Мануйленко, Тупчієнко. Тренер: Олександр Іщенко.

Голи: Жениленко (38), Мартинів (44, з пенальті), Шаповалов (51), Нужний (71).

Попередження: Жениленко (20), Ковба (17), Засць (44), Кислов (88).

Вилучення: Ковба (19, друге попередження).

Миколаївці були вельми близькими до перемоги. Забрало хіба що спортивного щастя. Футболісти міста корабелів упевнено вели гру й упродовж усієї зустрічі володіли незаперечною перевагою.

А втім, нині всі зусилля тренерів, очолюваних Михайлом Калиною, спрямовані на те, щоб зберегти й награти склад команди для виступів у першій лізі. Якщо вдасться зробити це, то майбутнє СК "Миколаїв" можна сприймати майже з оптимізмом.

Юрій МАЛИШЕВ.

ЦИФРИ І ФАКТИ

- У двадцять сьомому турі господарі виграли чотири матчі, гості — два, ще дві зустрічі закінчилися внічию. З початку чемпіонату взаємини між господарями та гостями мають такий вигляд: +109=49-52.
- Забито тринадцять м'ячів (8 — господарями, 5 — гостями) — менше було лише в першому турі — 11. Усього в чемпіонаті забито 522 м'ячі, а середня результативність становить 2,4 м'яча за гру.
- За матчами спостерігали 97300 уболівальників — найбільший показник за всі попередні чемпіонати, а середня відвідуваність становить 5559 глядачів на грі (теж абсолютний рекордний показник).
- Усі три призначені пенальті реалізовані. Усього в чемпіонаті забито 44 одинадцятиметрових з 58.
- Криворізьцеві Морозу вдалося забити два м'ячі. Це — 41 дубль у чемпіонаті.
- Двадцятьеро футболістів одержали попередження, ще двоє були вилучені з поля.
- Перший матч у елітному дивізіоні зіграв кіровоградець Русол, перший м'яч забив миколаєвець Нужний.

Іван КАРАВАЙ.

ЗБІРНА ТУРУ (27)

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Динамо	25	19	5	1	60-14	62
2. Шахтар	27	17	5	5	64-25	56
3. Кривбас	27	14	10	3	36-14	52
4. Карпати	26	13	9	4	44-26	48
5. Металіст	27	13	5	9	28-29	44
6. Металург М	26	12	5	9	32-25	41
7. Металург Зп	26	12	3	11	43-39	39
8. ЦСКА	25	10	8	7	31-25	38
9. Таврія	27	9	7	11	29-34	34
10. Зірка	26	8	7	11	24-31	31
11. Нива	27	7	7	13	25-34	28
12. Ворскла	26	7	5	14	25-38	26
13. Металург Д	27	6	7	14	25-44	25
14. Дніпро	25	7	4	14	18-35	25
15. Прикарпаття	27	5	5	17	22-54	20
16. СК Миколаїв	26	2	6	18	16-55	12

РАЗОМ З КОМАНДОЮ

Кривбас	323000	11963
Шахтар	293800	10881
Динамо	288500	11540
Металіст	269200	9970
Дніпро	238300	9532
Таврія	193900	7181
Ворскла	189700	7296
Карпати	183300	7050
Металург М	182700	7027
Прикарпаття	163200	6044
Зірка	162500	6250
СК Миколаїв	156700	6027
ЦСКА	153000	6120
Металург Зп	141300	5435
Нива	124500	4611
Металург Д	111200	4119
Разом	1587400	7559

НАЙВЛУЧНІШІ:

Андрій Шевченко ("Динамо")	16
Іван Гецько ("Карпати")	12
Олександр Паляниця ("Карпати")	12(5)
Валентин Полтавець ("Металург" Зп)	12(3)
Андрій Воробей ("Шахтар")	10
Олексій Осипов ("Таврія")	10(1)
Олександр Хацкевич ("Динамо")	10
Авандил Капанадзе ("Нива")	9
Олександр Гайдаш ("Таврія")	8
Сергій Ребров ("Динамо")	8(2)

Усього м'ячі забивали 182 футболіста.

Примітка. У дужках — м'ячі, забиті з пенальті.

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

Денис Андрієнко ("Таврія")
Віталій Балицький (ЦСКА)
Вадим Засць ("Зірка")
Каха Каладзе ("Динамо")
Олександр Коваль ("Шахтар")
Денис Ковба ("Зірка")
Микола Лапа ("Нива")
Андрій Опарин ("Таврія").

Що ж це за акцію таку вигадали банкіри? Учасником її міг стати кожен власник пластикової картки Eurocard/Mastercard, або Maestro, виданої банком "Аваль". Достатньо було лише двічі за певний період сплатити своєю картою товар чи послугу.

Для Маргарити Євгенівни така умова не являла жодних труднощів, бо уже давно її фірма разом з банком реалізували зарплатний проект (це коли заробітна платня надходить через карткові рахунки). І що? Дуже зручно, хоча для багатьох надто незвично. Однак переваги пластикової картки очевидні і ними користуються в усьому світі. Не треба вистояти чергу біля віконця каси, складати і розписуватися у всяких відомостях і ордерах, зрештою, остерігатися, що хтось поцупить гаманець. Комп'ютер запише на ваш картковий рахунок зароблену суму, а таємний код картки знаєте лише ви. Щодня розширюється мережа торговельних і сервісних закладів, розраховуватися в яких можна за допомогою пластикової картки. Якщо ж потрібна готівка — її можна будь-якої миті зняти у банкоматі — такий собі шкафчик, трохи складніший за ті, що раніше наливали газводу. Уклав свою картку, набрав код — і отримуй — ні, не шипучку, а купюри. Навіть за кордоном — у місцевій валюті. Скільки треба. А на решту, що на картці, продовжують "капати" відсотки.

І на митниці ніхто не чіпляється, мов-

ляв, що це ви, шановний, пластикову картку вивозите. У зручностях "пластикових" розрахунків уже переконалися понад 180 організацій, серед них — фармацевтична фірма "Дарниця", "Укртелеком", "Кока-Кола", "Український мобільний зв'язок", "Тетра Пак". Погодьтеся, переконливий список "пластикових" клієнтів "Авалю". Воно й не дивно, адже банк охоплює нині 60% вітчизняного ринку пластикових карток. І в цьому напрямку зупинитися теж не збирається. За словами президента "Авалю" народного депутата України Федора Шпиго, уже цього року планується видати 70-тисячну пластикову картку. Йдеться також про підвищення якості обслуговування клієнтів, розширення послуг, подвоєння кількості банкоматів.

Звичайно, досягненню цих цілей і сприяють рекламні акції, бо ж майбутні клієнти повинні знати про можливість банку. Остання презентація уже вдруге і зовсім не випадково була пов'язана з футболем. Є тут, правду кажучи, суб'єктивний момент. За комп'ютерним розіграшем Федір Шпиг спостерігав ще й як президент Асоціації аматорського футболу України, що нині, до речі, активно

Йдемо до Європи

АГЕНТ "АВАЛЮ" В БАРСЕЛОНІ

Серед учасників завтрашнього фінального матчу Ліги чемпіонів у Барселоні між "Баварією" і "Манчестером" абсолютно несподівано для себе буде киянка Маргарита Карпенко. Річ у тім, що напередодні вона виграла головний приз спільної рекламної акції банку "Аваль" і компанії Europey int. А загалом було розіграно понад 100 призів.

За цим дійством, крім журналістів, уважно спостерігала й група народних депутатів.

ляв, що це ви, шановний, пластикову картку вивозите.

У зручностях "пластикових" розрахунків уже переконалися понад 180 організацій, серед них — фармацевтична фірма "Дарниця", "Укртелеком", "Кока-Кола", "Український мобільний зв'язок", "Тетра Пак". Погодьтеся, переконливий список "пластикових" клієнтів "Авалю". Воно й не дивно, адже банк охоплює нині 60% вітчизняного ринку пластикових карток. І в цьому напрямку зупинитися теж не збирається. За словами президента "Авалю" народного депутата України Федора Шпиго, уже цього року планується видати 70-тисячну пластикову картку. Йдеться також про підвищення якості обслуговування клієнтів, розширення послуг, подвоєння кількості банкоматів.

Звичайно, досягненню цих цілей і сприяють рекламні акції, бо ж майбутні клієнти повинні знати про можливість банку. Остання презентація уже вдруге і зовсім не випадково була пов'язана з футболем. Є тут, правду кажучи, суб'єктивний момент. За комп'ютерним розіграшем Федір Шпиг спостерігав ще й як президент Асоціації аматорського футболу України, що нині, до речі, активно

відроджує дитячі змагання на приз клубу "Шкіряний м'яч" і вже обіграла своєю увагою майже сім тисяч юних футболістів. Банк тут, як модно казати, — генеральний спонсор. Отож, футбольний імідж "Авалю" цілком виправданий.

Коли стала відома володарка двох путівок до Барселони, голова правління банку Олександр Деркач зв'язався з нею по телефону і запитав, за якого учасника фіналу Ліги чемпіонів вона вболіватиме.

— Звичайно, хотілося б за земляків-динамівців, але не пощастило, — відповіла Маргарита Карпенко. — Тому просто дивитимусь гарну гру.

Добра відповідь, чи не так? До речі, попередня схожа акція банку, приурочена до чемпіонату світу у Франції, проходила під гаслом "Сплати картою — влучи в дев'ятку!"

Чудовий результат, коли влучають "у дев'ятку" банк і його клієнти. Одночасно.

(Влас. інформ.).

На фото: президент банку "Аваль" народний депутат України Федір Шпиг під час розіграшу призів спільної акції з компанією Europey int.

Фото Василя ГРИБА.

CHAMPIONS
LEAGUE

СЕКРЕТИ ГІТЦФЕЛЬДА ПРОТИ АМБІЦІЙ ФЕРГЮСОНА

ЛІГА ЧЕМПІОНІВ. ФІНАЛ. ПРОЛОГ

"МАНЧЕСТЕР ЮНАЙТЕД"

"НЕ РАЗ МИ ХОДИЛИ В ДОРОГУ, НЕ РАЗ МИ
ОТВЕРТАЛИСЬ ДО ХАТИ..."

"БАЙЄРН"

КУБОК ФЕЛІА МАТЕУСА

...Тільки європейські кубкові вершини залишалися неподкореними та нездоланими. Спочатку підопічних Фергюсона "переслідувала" все та ж "Барса", якій вони одного разу "необачно" перейшли дорогу. І каталонці помстилися, розгромивши англійських "заянцок" зусиллями Ромаріо та Стойчкова — 4:0. Ця поразка боляче відлунувала в таборі фанів "червоних дияволів", особливо в серці тренера. Але він і це "проковтнув", бо вмів бути терплячим та чекати. І знову чергова спроба. Але цього разу на шляху англійців — з франко-данською кров'ю — знову постає "злий геній". Цього разу — італійський "Ювентус". Щоправда, лише в груповому турнірі. Очні двобой програли, але шанс йти вгору є. І вони скористалися ним, розгромивши на наступному етапі португальський "Порту", який, між іншим, перед тим позувався із славнозвісного "Милана". Отже, півфінал 1997 року. Вперше після стількох намагань, поразок, прикрасостей. Та й суперник не такий іменитий — "всього лише" дортмундська "Борусія". Але "танкова колона" смерчем пройшла по захисних "редутах" команди Фергюсона та Кантона й знову залишила "червоно-білих" ні з чим. Ця невдача, на відміну од попередніх, лише загартувала Фергюсона, хоча шок та потрясіння в Англії були чи не найбільші після поразки "Ліверпуля" у фіналі Кубка чемпіонів 1985 року та відлучення англійських клубів від Євромагана.

Саме тоді сер Алекс і вирішив зроби в клубі тиху революцію, омолодивши майже половину складу команди та зробивши кардинальні зміни в захисті. Але цього разу чатував "удар" іншого характеру: у розв'язці сил і таланту вирішив залишити команду, так і не дочекавшись європейської вершини. Її капітан та натхненник — славнозвісний Ерик Кантона, котрого, між іншим, фавіці та вболівальники клубу цього року визнали найкращим гравцем "Манчестер Юнайтед" усіх часів. Але це станеться пізніше, а поки що Фергюсон і К'ю знову приходили до тями — від поразок та кадрових втрат. Але, як мовиться, у поході є початок, а кінець... Жеребкування знову зводить в одній групі манкуніанців із "Юве". Але цього разу все вийшло інакше — туринський "мільйонерів" вперше (але не востаннє) покляли на обидві лопатки. Груповий турнір виграно — з почестями, з відривом у очках, з перспективою. Принаймні так здавалося. Але коса знову найшла на камінь — у чвертьфіналі із скромним "Монако", хоча й чемпіоном Франції (на це, щоправда, не звернули увагу) бажаного результату так і не здобули. І знову поза бортом. Цього разу — не так ганебно, хоча й не менш прикро.

Але, крім Фергюсона, вминая чекати було і в клубних босів, котрі вирішили суттєво підсилити колектив. Тоді й з'явилися Коул, Бломквіст, Стам, Йонсен, Йорк. І команда заграла — дуже потужно, яскраво. Але видимі прорахунки в обороні залишилися очевидними. Тому й "отримували" в свої ворота англійці в груповому турнірі нішньої Ліги чемпіонів, м'яко кажучи, достатньо — шість (!) м'ячів у двох матчах від давно знайомої "Барселони" (хоча забити також шість), три м'ячі від "Байєрна" (стільки ж і забити). І лише із посереднім "Брондбіо" не було проблем — не дали данцям жодних шансів.

А потім настала черга вирішальних матчів. І чергове випробування на міцність. І знову — італійцями. З "Інтером" — "тяжкохворим та конвульсивним", хоча й з Роналдо, Баджо та Саморано, — в "машини" Фергюсона ускладнене не було: в сучасному британському стилі відче-чемпіона Серіа А було усунуто із шляху. Але на черзі стала "стара сенйора" з молодечим запалом та енергійністю Зидана й Давидса. І ось тут знов осічка. На переповненому "Олд Траффорд" аленніці повністю переграли британців і лише диво в особі Райяна Гігза врятувало Фергюсона та команду від неприємностей і чергового фіаско. Матч-відповідь у Турині чекали з острахом, хоча й з надією. Чекали дива. І воно сталося. Програючи на чужому полі вже в першій чверті першого тайму 0:2, команда знайшла в собі сили не лише відігратися (хоча й цього було б достатньо), а й перемогти, шокувавши "тиффої" та футбольну громадськість Європи. Цей матч Фергюсон назвав найкращим за весь час перебування на "Олд Траффорд". Отже, фінал — омріяний, вимушений, але заслужений та законний. Фінал, до якого зводилась майже десятирічна робота Фергюсона в "Манчестері". Саме цей кубок він найбільше хоче здобути. "Все або нічого", — заявив він напередодні. Здавалося, всі розрізнені британські фанати, які, як правило, нетерпимі один до одного, "поєднались" в одному бажанні — перемоги...

Олександр ПАНФІЛОВ.

Земля, яка є батьківщиною першої в Німеччині радянської республіки й її головного ворога — націонал-соціалістичної партії, нині, здається, вже забула про політику. Її цікавлять лише дві речі — пиво та футбол. Ще б пак! Пиво та Баварія неподільні вже кілька сторіч; останні трое десятиріч неподільні також Баварія й футбол.

У Європі мало клубів, які володіють "класичною тріадою" — Кубком чемпіонів, Кубком кубків та Кубком УЄФА. Мюнхенський "Байєрн" — серед них. З'явившись на європейській арені найпізніше серед усіх сучасних грандів, він не лише наздогнав багатьох з них, але й здобув до колекції нагород ще один трофей — Міжконтинентальний кубок.

Як і останній переможець Кубка кубків — "Лацио", "Байєрн" з'явився на світ 1900 року. Як і "Лацио", він з народження мав у рідному місті суперника, в суперечці з яким треба було завойовувати визнання та любов земляків. Шлях до сяючих вершин був нелегкий: перше золото з'явилося в скарбниці 1932 року, але після нього — знову десятиріччя перебування в затінку тодішніх фаворитів.

На перші ролі "Байєрн" вийшов не завдяки грошам, що раптово з'явилися в господарів клубу — як це буває в багатьох. Успіх мюнхенців був закладений селекційною роботою в шістьдесяті роки, коли один за одним у команді з'явилися ще нікому не відомі Франц Беккенбауер, Зепп Майєр, Герд Мюллер, Ганс Шварценбек. З такими іменами можна було виконувати вже будь-які завдання, і "Байєрн" почав підкоряти вершини — 1967 року здобуто Кубок кубків. Це був лише початок: за шість років (з 69-го по 74-й) мюнхенці додали до єдиного чемпіонського звання ще чотири! Але пік слави баварців припав на середину сімдесятих, коли вони під проводом Удо Латтека та Дітмара Крамера тричі поспіль здобули Кубок чемпіонів. 74-го збірна Німеччини, укомплектована переважно гравцями "Байєрна", здобула титул чемпіонів світу.

Але уславлені чемпіони поступово зійшли з орбіти, і в легендарному вже клубі починається епоха затишшя. Щоправда, впродовж 80-х років здобуто сім чемпіонських титулів, але європейські лаври постійно залишалися іншим. Нарешті, 96-го "Байєрн" здобув те, чого не вистачало в його колекції — Кубок УЄФА. Але часи змінилися, і єдиний приз, яким можна заслужити право на звання суперклубу — перемога в Лізі чемпіонів. Двічі до нинішнього сезону стартував у ній мюнхенський клуб, але далі півфіналу не проходив. І ось, нарешті, жаданий фінал. Щоб дістатися його, німцям довелося переграли югославський "Обілич", здобути перше місце в групі, де грали "Манчестер Юнайтед", "Барселона" та "Брондбіо", й уже навесні здолати "Кайзерслаутерн" та киявське "Динамо". Попереду — нове побачення з манкуніанцями. Цікаво, що обидва клуби — чемпіони 1999 року, у вітному розигранні Ліги грали, як другі призери. Восени два поєдинки між ними завершилися нічиєю — 2:2 у Мюнхені та 1:1 в Манчестері. Отже, третій поєдинок (на полі ще одного суперника по осінній групі) має, нарешті, з'ясувати, чий чемпіон кращий — англійський чи німецький.

Визнані лідери національної першості, баварці віддають "золото" лише через власні проблеми, а не через успіх інших. Якби в Німеччині був приз "Честь прапора", він також постійно належав би "Байєрну", який з початку 70-х є базовим клубом німецької збірної. Ось і нинішню "бундестім" важко уявити без Штефана Еффенберга, Томаса Гелмера, Маркуса Баббеля, Мікаеля Тарната, Олівера Кана, Маріо Баслера. Гідно доповнюють їх чемпіон світу Бікстєн Лізаразо, лідер австрійської збірної Карстен Янкер, бразилець Джованні Елбер та боснієць Хасан Салігамиджич. Та є в короні "Байєрна" перлина, якій може позаздрити будь-хто, — Лотар Маттеус. Рекордсмен у виступах за збірну Німеччини, він завершив грати у "бундестім", здобувши з нею все. Чемпіон й двічі — віце-чемпіон світу, двічі чемпіон і віце-чемпіон Європи, володар Кубка УЄФА та Суперкубка, Лотар не має в своїй колекції Кубка чемпіонів і вельми бажає його здобути. Либонь, він цього заслужив.

Дмитро КОРОТКОВ.

НА ШЛЯХУ ДО "НОУ КАМП"

Стадія	"Манчестер Юнайтед" (Англія)	"Байєрн" (Мюнхен, Німеччина)
Груповий турнір	1 тур	вд "Барселона" (Іспанія) — 3:3 (Гігз, 17, Скоулз, 24, Бекхем, 64).
	2 тур	г "Байєрн" — 2:2 (Йорк, 30, Скоулз, 49).
	3 тур	г "Брондбіо" — 6:2 (Гігз, 2, 21, Коул, 27, Кін, 54, Йорк, 59, Сольск'єр, 61).
	4 тур	вд "Брондбіо" — 5:0 (Бекхем, 6, Коул, 12, Ф. Невілл, 16, Йорк, 28, Скоулз, 62).
	5 тур	г "Барселона" — 3:3 (Йорк, 25, 61, Коул, 52).
	6 тур	вд "Байєрн" — 1:1 (Кін, 43).
Підсумок	6 матчів: +3=2-1, м'ячі 9-6, 11 очок, 1 місце.	6 матчів: +2=4-0, м'ячі 20-11, 10 очок, 2 місце.
1/4 фіналу	"Інтер" (Мілан, Італія)	вд 2:0 (Йорк, 6, 45). г 1:1 (Скоулз, 88).
	"Ювентус" (Турин, Італія)	вд 1:1 (Гігз, 90). г 3:2 (Кін, 24, Йорк, 34, Коул, 84).
1/2 фіналу	"Кайзерслаутерн" (Німеччина)	вд 2:0 (Елбер, 30, Еффенберг, 34). г 4:0 (Еффенберг, 9 — з пенальті, Янкер, 22, 39, Баслер, 56).
	"Динамо" (Київ, Україна)	г 3:3 (Тарнат, 45, Еффенберг, 78, Янкер, 88). вд 1:0 (Баслер, 35).

ФІНАЛИ РОЗИГРАШУ ЛІГИ ЧЕМПІОНІВ

(КУБКА ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЧЕМПІОНІВ)

- 1. 1955-56. "Стар Реймс" (Франція) — 4:3. Ді Стефано (15), Ріал (31, 80), Маркітос (68) — Леблон (7), Темплен (11), Ідальго (62).
- 2. 1956-57. "Реал" (Іспанія) — "Фіорентина" (Італія) — 2:0. Ді Стефано (69), Хенто (75).
- 3. 1957-58. "Реал" (Іспанія) — "Мілан" (Італія) — 3:2 (в додатковий час). Ді Стефано (74), Ріал (79) Хенто (107) — Скіаффіно (59), Грілло (77).
- 4. 1958-59. "Айнтрахт" (ФРН) — 7:3. Ді Стефано (27, 30, 75), Пушкаш (45, 56, 60, 71) — Кресс (10), Штайн (72, 74).
- 5. 1959-60. "Реал" (Іспанія) — "Барселона" (Іспанія) — 3:2. Агуаш (30), Сантана (31), Колуна (54) — Коччи (20), Цибор (75).
- 6. 1960-61. "Реал" (Іспанія) — "Бенфіка" (Португалія) — 3:2. Берн (31), Колуна (54) — Коччи (20), Цибор (75).
- 7. 1961-62. "Реал" (Іспанія) — "Бенфіка" (Португалія) — 5:3. Агуаш (25), Кавем (34), Колуна (51), Ейсебіо (64, 69) — Пушкаш (17, 23, 38).
- 8. 1962-63. "Мілан" (Італія) — "Бенфіка" (Португалія) — 2:1. Альфаїні (58, 66) — Ейсебіо (18).
- 9. 1963-64. "Інтер" (Італія) — "Реал" (Іспанія) — 3:1. Маццола (43, 76), Мілані (62) — Фело (69).
- 10. 1964-65. "Інтер" (Італія) — "Бенфіка" (Португалія) — 1:0. Жаїр (42).
- 11. 1965-66. "Реал" (Іспанія) — "Партизан" (Югославія) — 2:1. Амансіо (70), Серена (76) — Васович (55).
- 12. 1966-67. "Селтік" (Шотландія) — "Інтер" (Італія) — 2:1. Джеммелл (62), Челмерс (83) — Маццола (6).
- 13. 1967-68. "Манчестер Юнайтед" (Англія) — "Бенфіка" (Португалія) — 4:1 (у додатковий час). Б.Чарльтон (54, 98), Бест (92), Кідд (95) — Граса (78).
- 14. 1968-69. "Мілан" (Італія) — "Аякс" (Голландія) — 4:1. Праті (7, 39, 75), Сормані (67) — Васович (61).
- 15. 1969-70. "Фейєноорд" (Голландія) — "Селтік" (Шотландія) — 2:1 (у додатковий час). Ізраел (31) Кіндвалл (116) — Джеммелл (29).
- 16. 1970-71. "Аякс" (Голландія) — "Панатінаїкос" (Греція) — 2:0. Ван Дейк (5), Хаан (87).
- 17. 1971-72. "Аякс" (Голландія) — "Аякс" (Голландія) — 2:0. Роттердам (62), Милані (62) — Фело (69).
- 18. 1972-73. "Аякс" (Голландія) — "Ювентус" (Італія) — 1:0. Реп (4).
- 19. 1973-74. "Атлетико" (Іспанія) — "Байєрн" (ФРН) — 1:1 (у додатковий час). Луїс (113) — Шварценбек (118).
- 20. 1974-75. "Атлетико" (Іспанія) — "Атлетико" (Іспанія) — 4:0. Ганнес (28, 81), Мюллер (57, 70).
- 21. 1975-76. "Лідс Юнайтед" (Англія) — 2:0. Рот (17), Мюллер (81).
- 22. 1976-77. "Байєрн" (ФРН) — "Лідс Юнайтед" (Англія) — 2:0. Рот (17), Мюллер (81).
- 23. 1977-78. "Сент-Етьєн" (Франція) — 1:0. Рот (57).
- 24. 1978-79. "Ліверпуль" (Англія) — "Борусія" (Менхенгладбах, ФРН) — 3:1. Макдермот (27), Сміт (65), Ніл (82) — Симонсен (51).
- 25. 1979-80. "Ліверпуль" (Англія) — "Брюгге" (Бельгія) — 1:0. Далгліш (64).
- 26. 1980-81. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).
- 27. 1981-82. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).
- 28. 1982-83. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).
- 29. 1983-84. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).
- 30. 1984-85. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).
- 31. 1985-86. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).
- 32. 1986-87. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).
- 33. 1987-88. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).
- 34. 1988-89. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).

- 28.05.1980. Мадрид. "Ноттінгем Форест" (Англія) — "Гамбург" (ФРН) — 1:0. Робертсон (19).
- 26. 1980-81. "Реал" (Іспанія) — 1:0. А.Кеннеді (82).
- 27. 1981-82. "Астон Вілла" (Англія) — "Байєрн" (ФРН) — 1:0. Уйт (67).
- 28. 1982-83. "Ювентус" (Італія) — 1:0. А.Кеннеді (82).
- 29.05.1985. Брюссель. "Ювентус" (Італія) — "Ліверпуль" (Англія) — 1:0. Платіні (57).
- 31. 1985-86. "Барселона" (Іспанія) — 0:0 (по пенальті — 2:0). "Ліверпуль" (Англія) — 1:0. Платіні (57).
- 31. 1985-86. "Барселона" (Іспанія) — 0:0 (по пенальті — 2:0). "Ліверпуль" (Англія) — 1:0. Платіні (57).
- 32. 1986-87. "Порту" (Португалія) — "Байєрн" (ФРН) — 2:1. Маджер (77), Жуари (81) — Келль (25).
- 33. 1987-88. "Ліверпуль" (Англія) — "Бенфіка" (Португалія) — 0:0 (по пенальті — 6:5).
- 34. 1988-89. "Ліверпуль" (Англія) — "Ліверпуль" (Англія) — 2:0. Рот (57), Мюллер (81).
- 28.05.1989. Барселона "Мілан" (Італія) — "Стяуа" (Румунія) — 4:0. Гулліт (18, 38), Ван Бастен (27, 46), 35. 1989-90. "Мілан" (Італія) — "Бенфіка" (Португалія) — 1:0. Рейкард (67).
- 36. 1990-91. "Црвена Звезда" (Югославія) — "Олімпік" (Франція) — 0:0 (по пенальті — 5:3).
- 37. 1991-92. "Барселона" (Іспанія) — "Сампдорія" (Італія) — 1:0 (у додатковий час). Куман (112).
- 38. 1992-93. "Мілан" (Італія) — "Олімпік" (Франція) — 1:0. Болі (44).
- 39. 1993-94. "Мілан" (Італія) — "Барселона" (Іспанія) — 4:0. Массаро (22, 44), Савичевич (48), Десаї (59).
- 40. 1994-95. "Аякс" (Голландія) — "Мілан" (Італія) — 1:0. Клейверт (84).
- 41. 1995-96. "Ювентус" (Італія) — "Аякс" (Голландія) — 1:1 (по пенальті — 4:2). Раванеллі (13) — Літманен (44).
- 42. 1996-97. "Борусія" (Дортмунд, Німеччина) — "Ювентус" (Італія) — 3:1. Рідле (29, 34), Ріккен (71) — Дель П'єро (64).
- 43. 1997-98. "Реал" (Іспанія) — "Ювентус" (Італія) — 1:0. Миятович (66).

НАЦІОНАЛЬНІ ТУРНІРИ

НІМЕЧЧИНА

ЗНОВУ МАКСИМОВ, І ЗНОВУ 86-а ХВИЛИНА

22 травня — субота
"Шальке-04" — "Айнтрахт" — 2:3 (2:1).
51300 глядачів.
Голи: Гельд (5), Мандиралі (16), — Фюртофт (24), Соботжик (54, з пенальті), Янссен (75).

Table with 6 columns: I, V, H, П, М, О. Rows for various teams like Байер, Герта, Кайзерслаутерн, Вольфсбург, Борусія Д, Гамбург, Дуйсбург, Мюнхен-1860, Вердер, Шальке-04, Нюрнберг, Штутгарт, Фрайбург, Ганза, Айнтрахт, Бохум, Борусія М.

Бомбардири: Михаель Пресц ("Герта") — 20, Ульф Кірстен ("Байер") — 18.

ІТАЛІЯ

НЕЗДІЙСНЕНА МРІЯ "ЛАЦІО"

34 ТУР
16 травня — неділя
"Перуджа" — "Милан" — 1:2 (1:2).
26000 глядачів.
Голи: Наката (34, з пенальті) — Гуглелмін'стро (11), Біргофф (31).

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО ЛОТЕРЕЙ "МОЛОДЬСПОРТЛОТО"
Результати матчів 21-го тиражу (21-23 травня 1999 р.) лотереї "Спортпрогноз", яку проводить УДПЛ "Молодьспортлото"

Вартість одного ігрового варіанту в лотереї за результатами спортивних зустрічей ("Спортпрогноз") всього 50 копійок, а можливий виграш в тисячі разів більший!

Голи: Салас (27, 76) — Ванолі (55).
Свен-Горан Ерікссон, головний тренер "Лацио": "Ми перемогли, але цього було недостатньо. Та все ж таки "Лацио" провів чудовий сезон".

Table with 6 columns: I, V, H, П, М, О. Rows for various teams like Милан, Лацио, Фіорентина, Парма, Рома, Ювентус, Удинезе, Інтер, Болонья, Венеція, Кальярі, Сампдорія, Віченца, Рома, Емполі.

Бомбардири: Габріель Батистута ("Фіорентина") — 21, Марко Аморозо ("Удинезе") — 21, Олівер Біргофф ("Милан") — 18, Марко Дельвеккіо ("Рома") — 18.

РОСІЯ

РОЗГРОМ ВОЛГОГРАДЦІВ У МОСКВІ

8 ТУР
22 травня — субота
"Спартак" — "Ростсільмаш" — 1:0 (1:0).
20000 глядачів.
Голи: Широ (20).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

Table with 6 columns: I, V, H, П, М, О. Rows for various teams like Спартак, Локомотив М, Динамо, Торпедо, ЦСКА, Аланія, Ростсільмаш, Ротор, Зеніт, Локомотив Н-Н, Чорноморець, Сатурн, Уралан, Крилья Советов, Шинник, Жемчужина.

ІСПАНІЯ

"БАРСЕЛОНА" — ЧЕМПІОН

23 травня — неділя
"Атлетико" — "Расинг" — 1:1 (0:0).
40000 глядачів.
Голи: Хуан Санчес (96) — Безчасних (46).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

Table with 6 columns: I, V, H, П, М, О. Rows for various teams like Барселона, Мальорка, Реал, Депортиво, Сельта, Валенсія, Атлетик, Еспаньол, Реал Сосьєдад, Сарагоса, Бетіс, Вальядолід, Ов'єдо, Расинг, Атлетико, Алласес, Естремадура, Вільярреал, Тенерифе, Саламанка.

КУБОК АНГЛІЇ

"Манчестер Юнайтед" — "Ньюкасл"

22 травня. Стадіон "Уемблі". 79101 глядач.
Суддя: П. Джонс.
"Манчестер Юнайтед": Шмайхель, Ф.Невілл, Мей, Йонсен, Г.Невілл, Бекхем, Скоулз (Стам,77), Кін (Шерингем,9), Гігз, Коул (Йорк,61), Сольск'яер.

"Червоних дияволів" Рой Кін. Одне лише відрядно, що ірландець у фіналі Ліги чемпіонів не гратиме в будь-якому випадку — через дискваліфікацію.

КУБОК ІРЛАНДІЇ

ФІНАЛ

20 травня — четвер
"Брей Уондерерс" — "Фінн Харпс" — 2:1 (1:1).

КУБОК ШВЕЦІЇ

ФІНАЛ

ПОВТОРНИЙ МАТЧ
20 травня — четвер
"Гетеборг" — АІК — 0:0.

КУБОК УТОРЩИНИ

ФІНАЛ

20 травня — четвер
"Дебрецен" — "Татабанья" — 2:1 (1:0).

ТОВАРИСЬКИЙ МАТЧ

Норвегія — Ямайка — 6:0 (1:0).
20 травня. Осло. 9630 глядачів.

ФРАНЦІЯ

УСЕ ВИРІШИТЬСЯ В ОСТАННЬОМУ ТУРІ

22 травня — субота

"Олімпік" — "Осер" — 1:0 (1:0).
55000 глядачів.
Голи: Луцін (13).
"Бордо" — "Ліон" — 1:0 (1:0).
33000 глядачів.
Голи: Діабет (32).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

Table with 6 columns: I, V, H, П, М, О. Rows for various teams like Бордо, Олімпік, Ліон, Монако, Ренн, Нант, Ресінг, Монпельє, ПСЖ, Бастія, Страсбург, Нансі, Гавр, Лор'єн, Осер, Сошо, Тулуза.

Бомбардири:

Силвіан Вільтор ("Бордо") — 20, Лілан Лаланд ("Бордо"), Алан Кавелья ("Ліон"), Шабант Нонда ("Ренн") — 15, Флоріан Моріс ("Олімпік") — 14, Фабріціо Раванеллі ("Олімпік") — 13.

Амо, Париж!

ФРАНЦУЗИ ГОТОВІ ДО БОРОТЬБИ

Наближаються до завершення єврокубкові баталії, але з ними не закінчується сезон великого футболу. Глядачі очікують продовження відбіркових матчів Євро-2000. Наші конкуренти по четвертій відбірковій групі, чемпіони світу француззи назвали гравців, котрі будуть задіяні у матчах з росіянами та андоррцями.

"Український футбол" - видання газети "Молодь України".
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 1778.
Наш розрахунковий рахунок № 26003511 у Першому Київському філіалі АПБ "Аваль", МФО 322506, для "Українського футболу", код 05905668.

44-18-352, 44-18-303, 44-18-385, 44-18-390.
Факс 225-31-52, 441-83-03.
Відділ реалізації 44-18-891.
252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50, редакція газети "Український футбол".

Щоденно, крім суботи і неділі, з 9-ї до 18-ї години.
РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: Віктор БАННИКОВ (перший віцепрезидент Федерації футболу України), Юрій БРЯЗГУНОВ (заступник головного редактора), Юрій БОНДАР, Валерій ВАЛЕРКО, Микола МОТОРНИЙ (заступник головного редактора), Сергій ПІЛЬКЕВИЧ, Федір ШПИГ (президент банку "Аваль").

Головний редактор В. І. БОДЕНЧУК
РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: Віктор БАННИКОВ (перший віцепрезидент Федерації футболу України), Юрій БРЯЗГУНОВ (заступник головного редактора), Юрій БОНДАР, Валерій ВАЛЕРКО, Микола МОТОРНИЙ (заступник головного редактора), Сергій ПІЛЬКЕВИЧ, Федір ШПИГ (президент банку "Аваль").